NĂM THỨ MƯỜI BỐN, Số ĐẶC BIỆT 1852 — MỖI SỐ : 0$04 — NGÀY THỨ BẢY 25 OCTOBRE 1926

Trung Bắc Tân Văn

中北新聞

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

DEPOT LEGAL INDOCHINE Nº 1642

GIÁ MUA BÁO

	1 tháng	6 tháng	3 tháng	1 tháng
Bắc-kỳ, Trung-kỳ, Ai-lao.	8$00	4$60	2$80	1$00
Nam-kỳ, Pháp-quốc và các Thuộc-địa Pháp	9.00	4.50	2.25	
Ngoại-quốc.	14.00	7.00	3.50	
Các làng và các công-sở.	10.00	5.00	2.50	

Hạn mua báo sẽ kể từ ngày 1er hoặc ngày 16 mỗi tháng.
Các ngài mua báo xin gửi trả cho hết trước.

Toutes les lettres destinées à la rédaction doivent être adressées au directeur
61-63, Rue du Coton, Hanoi

Fondateur : P. K. SCHNEIDER
Directeur : NGUYỄN-VĂN-VINH
Rédacteur en chef : PHẠM-HUY-LỤC
Administrateur gérant : NGUYỄN-V-LUẬN

Adresse télégraphique :
TRUNGBẮCTÂNVĂN HANOI
TÉLÉPHONE Nº 180

PUBLICITÉ

Tarifs spéciaux suivant catégories d'entreprises ou de produits.
Prix unique, dernière page :
Une seule insertion. . . . . 0$30 le cm
Contrat annuel
Par centimètre et par insertion. 0$18 le c/m
Annonces judiciaires et légales. 1$80 le c/m
Petites annonces classées. . . . 0$20 la ligne de 45 lettres

Một việc cần-thiết ở trong việc y-tế bây giờ

Không cứ nước nào, không cứ đời nào, cũng không cứ nghề gì, hơn thì được, kém thì thua, đó là cái lẽ thường của giời đất. Thuốc bắc và thuốc tây ở xã-hội ta bây giờ, chính là dùng cái công lệ ấy.

Ta xưa kia theo học chữ nho, cho nên nghề làm thuốc cũng theo Tàu, sách thuốc cũng học sách Tàu, vị thuốc cũng dùng thuốc Tàu, cách thức chữa bệnh, cũng mô phỏng người Tàu cả. Từ ngày y-thuật Thái-tây đã truyền-bá sang phương đông, chính-phủ bảo-hộ lại rất lưu tâm về việc y tế, trường thuốc mở ra để rèn đúc lấy thầy, bệnh viện lập ra để cứu chữa người ốm, thuốc tây thịnh hành khắp thành thị cho đến thôn quê, thật cũng nhiều người dùng nhiều người biết. Người xưa có câu : « Vật gì cũng thế, không có thể hai cái cùng lớn được một lúc ». Thuốc tây đã thịnh, thì thuốc bắc tất phải suy, tất phải chịu cái số phận thua kém mà thiệt thòi dần dần. Người ưa thuốc bắc thì nói : « Nước ta dùng thuốc tây mới độ mươi mười lăm năm nay, thế thì mấy nghìn năm về trước, ta cũng chỉ chuyên dùng thuốc bắc, cũng vẫn đẻ, cũng vẫn nuôi, khi trái nắng trái gió, vang mình sốt mẩy, cùng những người mình già tuổi yếu, khi buyết hao tổn, cũng vẫn biết đường chữa chạy bồi bổ vẫn có người trung thọ, có người thượng thọ, chẳng phải là công hiệu của thuốc bắc là gì ». Có biết đâu rằng xưa kia ta học chữ nho vốn để tinh thông, lại lắm người chuyên theo một nghề làm thuốc. Không kể những người có tinh-thần có tuệ-nhãn, lại nhờ có sự lịch-duyệt, mà thành ra bực danh-sư đã đành, ngoài ra cũng còn nhiều người nhờ cái công học-vấn, nhờ cái sự kinh nghiệm, lâu rồi cũng đứng đắn ra một ông thầy, chứ có đâu như bây giờ, học cũ đã bỏ, đã ít người thông hiểu chữ nho, những người tự xưng mình là ông lang, bốc thuốc chữa bệnh bây giờ, phần nhiều học nho dở dang, phải xoay nghề khác để tìm phương sinh hoạt, chẳng qua chỉ đọc hết gắm bảy quyển dược-tính, nhớ lỏm vài mươi bài cổ-phương, để tìm cách lòe người mà kiếm lợi. Nhưng mà cái số phận nghề thuốc bắc ở nước ta bây giờ, cũng đã gần đến ngày đào thải, ta không cần phải bàn nói đến làm gì.

Người ưa thuốc tây thì nói : « Thuốc tây có trường học, có thầy dạy, để rèn đúc lấy người làm thầy. Tuy không dám nói rằng các thầy thuốc tây bây giờ, toàn là người học vấn tinh thâm, có lịch duyệt, có kiến thức, đủ là một bực danh sư, nhưng những người đã mở phòng khám bệnh, tự xưng là một ông thầy, thì tất phải có thi đậu, có bằng cấp mới được. Người làm thuốc đã có học thức như thế, cách chữa bệnh lại rất là tinh tường, phần nhiều là con mắt trông thấy, chớ không phải lấy ý mà đoán phỏng như cách giảng bệnh của các thầy ta. Xem ngay như cách chữa bệnh bây giờ, biết bao nhiêu sự thần-diệu nào là tiêm, nào là thụt, nào là mổ, nào là cắt, nào là hới gan, nào là vá ruột, vân vân..., đều sờ sờ ở trước mắt người, ai ai cũng trông thấy cả ». Phải, thuốc tây cách rèn thầy đã kỹ, phép chữa bệnh lại tinh, thật cũng đáng người ta tin cậy, nhưng hiềm vì giá thuốc đã đắt, cách chữa bệnh đón thầy phiền nhiễu tốn phí lại rất nhiều. Những nhà phong phú am hiểu cách thức, lại sẵn tiền lắm bạc, độn được thầy, mua được thuốc, ở trong xã-hội mình số người ấy hãy còn ít lắm, cái công hiệu thuốc tây, người mình vẫn còn ít người được hưởng.

Ôi ! thuốc bắc đã ít gặp được thầy hay, mà giá thuốc bây giờ cũng đã đắt hơn trước nhiều. thuốc tây thì giá thuốc đã đắt, và cách thức đón thầy tốn bằng lại nhiều sự phiền nhiễu tốn phí như đã kể ở trên kia. Ta ở vào cái buổi thuốc bắc thuốc tây giao thời này, khi yếu đau muốn tìm thuốc thang cho được dễ dàng, thì ngoài những nhà có thể dùng được thuốc tây, hoặc kiếm ra được các phương thuốc bắc đã kinh nghiệm, ta tưởng nên lưu tâm về thuốc Nam ta.

Người xưa đã có nói : « Vật gì sinh ra ở xứ nào, tất là hợp với cái phong thổ xứ ấy », câu của miệng ta vẫn thường nói : « Nam nhân nam dược ». Ở xứ ta xưa kia, tuy dùng thuốc bắc, mà vẫn thường có nhiều bài thuốc gia truyền bằng thuốc Nam rất là thần hiệu ; người mình hoặc vì lợi riêng mà thu giấu, hoặc vì tính lười không chịu ghi chép, lâu rồi cứ mất đi dần dần. Nếu các nhà bác-học nhân đó mà nghĩ cách lợi dụng, lập ra một hội để khảo cứu thuốc Nam hay, thì gửi đến cho hội thí-nghiệm, hội thí-nghiệm có công hiệu thì sẽ trọng thưởng cho. Rồi lại phân chất mà thí-nghiệm, vị thuốc nào chữa bệnh gì, thì dùng để chữa cho người Nam. Được như thế thì ai có bài thuốc gì hay, cũng vui lòng đem nộp, đã khỏi uổng mất những bài thuốc kinh-nghiệm, được phẩm lại nhiều hơn trước, thủ dụng gần, giá mua rẻ, thật là có tiện lợi cho người Nam.

Cái thời-kỳ thuốc bắc đã trụy lạc, thuốc tây chưa thịnh-hành, tìm kiếm thuốc Nam để chữa cho người Nam, chính là một việc cần phải làm, mà cũng là một việc có thể làm được.

H. T. B.

Việc Thế-giới

(ĐIỆN TÍN)

Ngày 20 Octobre 1926

Nước Pháp

Việc chăn nuôi

M. Léon Perrier đã tiếp hội-đồng coi việc chăn nuôi ở các thuộc-địa Pháp. Hội-đồng định tổ-chức các trại chăn nuôi ở các thuộc-địa.

Việc thanh giám quân bị

Ban hội-đồng thanh giám quân bị đã đặt ra trong kỳ đại hội-đồng hội Vạn-quốc mới rồi, mới họp ở Paris và đã triệu M. Sokal để hỏi một lẽ về một vấn-đề của nước Ba lan trình hội-đồng.

Đảng xã-hội với tòa nội-các

Báo Œuvre có nói M. Léon Blum sẽ bàn với hội-đồng quốc dân của đảng xã-hội theo một cái thái-độ đối thời đối với tòa nội-các Poincaré để khỏi bị không cho là làm ngăn trở tòa nội-các ấy.

Đảng liên-hiệp cộng-hòa với tòa nội-các

Hội-đồng trị-sự của đảng liên-hiệp cộng-hòa do M. Louis Marin chủ trương đồng thanh ưng-chuẩn một khoản tỏ lòng tín-nhiệm ông Poincaré về việc hồi phục giá tiền franc. Ông nói cái vấn-đề trái khoản cần phải điều-tinh thêm nữa. Ông tỏ ý ưng cái chánh sách đã-huề với nước Đức trong cái giới hạn hòa ước Versailles.

Đảng cấp-tiến với đảng xã-hội

M. Franklin-Bouillon công-bố rằng cuộc hội-nghị của đảng cấp tiến để phá cái màng bí-mật của tả đảng liên hiệp đoàn, và để công nhận cái thế không thể liên lạc với đảng xã-hội, là đảng không ưng đã-huề với tòa nội-các ; ông lại nhắc lại rằng các giao-ước Lond-es và Washington, khó gì thêm mấy khoản vào, thì không sao ưng chuẩn được.

Bài tuyên cáo của các nhà ngân hàng Âu châu

Bài tuyên cáo cuối-cùng của các nhà ngân-hàng Âu châu hình như là một việc mưu phá cái tình thế Âu-châu dụng nên do các điều khoản trong hòa-ước Versailles. Trong những người khởi xướng lên bài tuyên cáo ấy, có Sir George Paish, thứ dân nghị viên nước Anh và đảng bảo-thủ, M. Morissan Bell, hai người đều ưa cái chánh-sách đã-huề với nước Đức. Các nhà ngân-hàng Pháp không chịu ký, và có soạn lời tuyên cáo riêng.

Việc giao-tế với nước Đức

M. Serruys, chánh-sở ở bộ thương mại đã đi Berlin để điều-đình một hạn tạm-thời thương-mại Pháp-Đức. Mục đích hạn giao-ước hoàn-cải hạn giao-ước tạm-thời thương-mại Pháp-Đức. Mục đích hạn giao-ước hoàn-cải hạn này, là sửa đổi lại các ngạch quan thuế và các thứ nguyên-liệu cho thích-hợp với cái điều-lệ của hội liên-hiệp quốc về nghề thép.

Nước Na uy

Việc cấm rượu

Sau việc cháng-dân đầu phiếu về việc cấm rượu, quan thủ-tướng có công bố rằng nay mai sẽ có một bản dự án luật-pháp sửa đổi lại bản giao ước thương-mại với nước Pháp.

Ba lan

Đảng xã hội với tòa nội-các

Đảng xã-hội quyết nghị giữ cái địa vị trung lập đối với tòa nội-các, và chỉ tán trợ cho tòa nội-các trong việc bình vực bản luật về sự bảo-sẽ mà thôi.

Nước Áo

Tòa nội-các

Ban chánh-sản hội-đồng quốc-dân sẽ Mgr Seipel lập tòa nội-các : Đảng « Grande Allemagne » cử M. Dingheler nhận chức phó tổng-lý tòa nội-các, và M. Schaff nhận chức tổng-trưởng bộ thương-mại ; ngày hôm nay tòa nội-các Seipel sẽ trình danh-sách các quan thượng-thư mới.

Nước Đức

Một cái nạn tàu bay

Một chiếc tàu bay bị rơi ở Adewshof. Người hoa tiêu bị hại.

(Indopacifi)

Việc Trung-hoa

Ngày 14 octobre

Nam-quân đã chiếm được Vũ-xương

Vì các tướng bộ-hạ của Lưu-ngọc-Xuân và Trần-gia-Mô là hai viên tướng tâm phúc của Ngô-giải-thành Vũ xương, giờ đều nội công, rủ mở cửa thành để đầu hàng Nam quân, nên ngày 10 octobre Nam-quân đã kéo ra vào. Lưu và Trần vì sự không ngờ không kịp phòng bị, nên đều đã bị bắt, chiều hôm ấy đã bị giải về Hán-khẩu, bản quân đều bị thu hết cả và cho giải tán.

Hiện thành Vũ-xương đã khôi-phục được trật tự, sự giao thông lại được như thường, các sở quan của Nam-quân đã dời đến ở Vũ xương. Hội hồng thập-tự chở gạo đến cho cấp cho nhân-dân.

Cuộc vận-động hòa-bình

Các giới ở Giang-tô và Chiết-giang yêu-cầu Tôn-truyền-Phương, Tưởng-giới-Thạch và Ngô-bội-Phu đình chiến. Nghe đâu Tôn-truyền-Phương và Đường-sinh-trí đã cùng nhau kỳ hòa ước ở Cửu-giang.

Cuộc chiến-tranh Phúc-kiến Quảng đông

Quân Phúc-kiến đã chia quân làm ba đạo, hạ lệnh tổng công-kích quân Quảng-đông. Mấy hôm nay ở Trào-châu và Sán-đầu hai bên đã khai chiến.

Hội ủng-hộ quốc-kỳ

Nhân ngày tết Song-thập các đoàn thể ở Quảng ninh có mở hội và đặt lễ đại đồng minh tuyên thệ và việc ủng-hộ là sở nắm sáo.

(Dịch báo Tân)

Ngày 20 octobre 1926

Việc chiến tranh

Nam quân công kích ở Vũ-tinh trên sông Dương-tử sắp hồ vì được bắt-quân. Nếu nam quân thắng thế thì Hán quân sẽ phải lui.

Trương-tác-Lâm thu 200.000 quân để đem đi miền nam. Đã có quân Trực-lệ đi trước, hiện đã tụ tập ở Bảo-định-phủ. Quân của Chiết-giang tiến về Thượng-hải, để cướp lấy xưởng khí giới ở thành ấy, thấy viên kinh của Tôn-truyền-Phương đem đến Nam kinh, thì đã phải lui về.

(Indopacifi)

MỘT NGƯỜI ĂN KHỎE NHẤT THẾ GIỚI

M. Georges Leader là một nhà buôn ở Middlesbourgh tại nước Anh có tiếng trong xứ mình là người ăn khỏe nhất thế giới.

Lần thi cuối cùng đây, ông ăn luôn 24 quả trứng, và hai kilos dầu bông, không uống nước, và không nghỉ lấy nhỏ. Một người Hoa-kỳ thách ông đến dự một cuộc thi ăn ở New-York, nhưng ông còn tiếc thì-giờ đi một chuyến nhận. Nhưng nay mai ông sẽ dự một cuộc thi với một người Anh ở London. M. Leader hiện nay cân nặng được 180 kilos. Nếu ông cứ ăn thế mãi chẳng biết còn sẽ to béo đến đâu.

LUẬT-SƯ TRUNG-HOA Ở THƯỢNG-HẢI

M. Naggiar, tổng lãnh-sự nước Pháp ở Thượng-hải, muốn dùng buộc cái tinh thần-tài Pháp-Hoa, đã cho phép luật-sư Trung-hoa đến cãi tại tòa án Pháp Hoa. Tháng trước mười một viên luật-sư có kiện lên ở bộ tổng lãnh-sự Pháp, đã làm lễ phát thệ trước quan thẩm-phán Trung-hoa là M. Nie, và quan lãnh-sự Pháp là M. Meyrier. M Meyrier hạ lệnh cho viên lục-sự Vidal nhận lời phát thệ, rồi ông có đọc một bài diễn-văn chúc mừng các ông luật-sư. Quan thẩm-phán Trung-hoa cũng có đọc diễn-văn đáp lại.

Các ông luật-sư du Pac de Marsoulies, Barrand, Nouveau, Qu E'aisong có đến dự lễ ấy.

DÂN LAO-ĐỘNG TA Ở TÂN-THẾ-GIỚI

Quan Thống-đốc Nouvelle Calédonie mới điện cho quan Toàn-quyền Đông-dương rằng các nhà đồn-điền Pháp ở các thuộc-địa Pháp tại sam-bộ Thái-bình-dương, theo như mọi lời chỉ-bảo, sau khi quan Giám-đốc chính trị ở Bảo-hộ đến ra xét ở Nouvelle Calédonie và ở Nouvelles Hébrides, đã ra sức chiêu-tập cho bọn thợ thuyền Bắc-kỳ đến làm lụng ở các thuộc-địa được sung-sướng hơn. Bọn thợ ấy lấy làm vui lòng về các sự chỉnh-đốn ấy, và tình trạng họ về đường tinh thần càng về đường sức khỏe hiện rất là tốt.

Quan Thống-đốc lại nói : các nhà đồn-điền ở Nouvelles Hébrides, biết trọng cái nghĩa-vụ của mình đối với bọn thợ thuyền ở Đông-dương, và muốn mở mang sự sinh sản các nguyên liệu để cung cấp cho sự khẩn-khu của Mẫu quốc, nên đã ưng giúp cho thành-phố một số tiền độ hai triệu quan để cho chính phủ sửa sang việc y-tế, đặt thêm và mở rộng các nhà thương, và chỉnh đốn lại việc khám xét sự lao động. Như thế là các phương cách thi hành sau cuộc điều-tra do cả hai chính phủ Đông dương và Nouvelle Calédonie hợp ý nhau mà đặt ra, nay đã được hoàn bị vậy.

Trong các phương cách quan hệ nhất, là đặt một bản hợp-đồng quinthức, định cho thợ thuyền được ăn no đủ hơn, tổ chức cách bảo-hộ đối với bệnh sốt rét rừng, khi chết thợ phải chịu tiền ăn, tiền trông nom, và bắt trả thuốc cho tới trả về người đau, đặt lệ nghỉ hộ sản một tháng được tiền công, ấn định sánh nhau thợ vay tiền, đặt ra sách để định liền, sau cùng chính-đốn lại cách làm lụng và nhà ăn ở.

Vậy từ nay bọn lao-động Bắc-kỳ của Đông-dương cho đi giáp việc thực dân ở Nouvelle Calédonie và ở Nouvelles Hébrides, sẽ được yên thân không phải lo ngại gì, vì đường nào cũng được vững bền chắc chắn.

Về chánh phủ Đông-dương cũng định từ lâu lại cử quan sang thanh-tra, để có thể trông-nom cho bọn một cách đích-thực.

Giải đáp những điều pháp-luật

LỜI HỎI. — Cùng tôi đi đọc thì không có lệ cúng giỗ và bái tổ, nhỉ ai có lòng thì xin cụ đọc làm lễ cầu hiền nhỏ tổ tiên. Vậy tôi không theo lệ bất thành người ta tự mọc vợ tôi thì lễ tết tổ tiên không ? Mà trong chúc thư thì mọc vợ tôi không có nói gì đến sự bất tổ gì cả.

Xin nghị chỉ bảo theo pháp luật cho thì tôi lấy làm cảm ơn lắm.

LỜI ĐÁP. — Theo đạo Gia-tô thì ông không bái tổ được, nhưng ông có thể đến thị lễ được. Ông không thấy các quan nhà tây tổng giáo mà những khi làm lễ tại Văn-miếu cũng đến thị lễ cả đấy ra ? chỉ khác có một điều là không bái mà thôi.

Nhưng người ấn tự mọc vợ ông không thể kiện ông về tội gì được.

Ph. h.-L.

VIỆC HANOI

Thời-tiết

7 giờ 23 độ
13 giờ 25 độ

Giá thóc gạo :

Gạo tẻ hạng nhất, một tạ	11.20
— nhì, —	10 50
— —	9 65
Thóc hạng nhất, —	6 20
Tấm ngô	6 00

Giá bạc. — Kể từ ngày 22 Octobre 1926, giá bạc ở kho Nhà-nước định là 1$ 60

Tỷ giá quốc trái :

Ngày 19 Octobre 1926

5 %	hoàn đầu		831.05
5 ½ %	hoàn đầu		824.75
6 %	vĩnh viễn	1917	451.40
6 %	»	1918	441.40
5 %	»	1920	541.70
5 %	hoàn đầu	1920	601.70
6 %		1925	881.50

Ngày 21 Octobre 1926

5 %	vĩnh-viễn	491.00
5 %	1915-1916	551 85

Tàu thủy. — Tàu *Azay-le-Rideau* sẽ đi sang Pháp trở các vật có khai giá không kể, đến ngày chủ-nhật 31 octobre hồi 8 giờ ở Haiphong sẽ chạy đi Saigon qua tỉnh Tourane.

Các thư từ ở Hanoi đến ngày thứ bảy 30 octobre sẽ đem sang Đáp-cầu chuyển xe-lửa 12 giờ 56 để chuyển xuống Haiphong.

Tàu *Tonkin* đến ngày thứ hai 25 octobre hồi 10 giờ sáng ở Haiphong sẽ chạy đi Hongkong. Các thư từ ở Hanoi sẽ đem sang Phả-lại chuyển xe-lửa 12 giờ 56 ngày chủ-nhật 24 octobre để đem đi Haiphong.

Quan quyền Toàn quyền đi thăm các nơi bị lụt. — Sớm hôm nay, quan quyền Toàn quyền Pesqu'er đã đi Hưng-yên và Thái-bình để thăm sở vỡ Lực-điền và Hạ-lão. Có quan Thống-sứ Robin cùng đi với ngài.

Buổi tối, quan quyền Toàn-quyền lại trở về Hanoi.

Ngày kỷ-niệm các chiến-sĩ trận vong. — Đến ngày thứ ba 2 novembre hồi 9 giờ 30 tại nghĩa-địa Tây ở đường Huế sẽ làm lễ kỷ-niệm các chiến sĩ trận vong, và hội Ái-hữu các sự chiến binh đến dự.

Buổi lễ quan Toàn-quyền quan Thống-sứ, quan Thống-sứ và các đại-biểu các sở, các binh các kho đường và các hội nhà binh đều đến thị lễ.

Ngoại cai trị. — Tuần báo có đăng tin quan cai-trị Delamarre lĩnh Giám-đốc các việc hành-chính và chính-trị tại Bắc-kỳ thuyền sang Pnom-penh thì nay đã thấy nghị-định quan Toàn-quyền cử người sang Cao-miên cũng giữ chức ấy.

Hội-đồng bảo hộ. — Hội-đồng bảo hộ Bắc-kỳ đã họp sáng hôm qua tại phủ Thống-sứ do quan Thống-sứ Robin chủ tọa. Kỳ hội-đồng lấy xét nhiều việc lắm, hãy kể qua mấy việc như sau này :

Chuẩn y việc lính-trưng đất vụn để lát đường thuộc địa số 3 (tỉnh Thái-nguyên); chuẩn y việc đấu giá làm một cái nhà tại nhà thương Hải-dương, việc trích ở kho dự-bị Bắc-kỳ ra hết 70.000 đồng, việc nhà cầm đồ Hanoi nộp vào kho dự-bị Bắc-kỳ số tiền 67.958 $ 58, và nhà cầm đồ Haiphong 30.000 đồng, việc Desvignes xin ân xá; dự thảo nghị-định cho phép thị-xã Ninh-bình được thu thuế chợ, dự-thảo nghị định số tiền thuế phải nộp bằng bạc để đi thi bằng tiểu học Tây (B. E) và bằng Tiểu-học Cao đẳng Tây (B. Sh. Còn các việc khác phần nhiều là việc tăn giảm thuế môn bài và thuế thổ sả.

Thảo hộ dân luật ta. — M. Auger cai-trị hạng nhất vừa bắt hạn nghỉ ở Pháp sang nay bỏ vào chân hội-đồng khởi thảo bộ dân luật Annam về mục tà sản.

M. Pajsa là quyền cố-vấn tại tòa Thượng-thẩm nay bỏ vào hội-đồng lý thay M. Barrière.

MÙA RÉT NĂM NAY.

1000 Pardessus bán chiếu khách

Pardessus kiểu Hoa-kỳ cầu vai liền

có thất lưng : giải lmiu giá 5 $ 40
» » 1.05 » 5.30
» » 1.00 » 5.20
kiểu Pháp » 1.10 » 5.20
» » 1.05 » 5.10
» » 1.00 » 5.00

Quí khách nào muốn mua buôn xin hỏi giá riêng.

DEMANGE Hanoi.

CHỈ CÓ MỘT THỨ THÔI

Thuốc đau mắt vàng rất công-hiệu mà quý-khách đã hoàn nghênh bấy nay thì ở trên lọ thuốc phải có biên rõ « COLLYRE JAUNE selon la formule du Dr Casaux ».

Thuốc cũng vàng, giấy giản lọ cũng vàng mà giấy bọc cũng vàng, các quý khách nên đòi bằng được như thế thì mới khỏi nhầm. 8002

ĐÁM CƯỚI NÊN ĐI Ô TÔ

Xưởng Aviat — Hanoi

Có cho thuê ô-tô lịch-sự 20$ một ngày Không kể tiền xăng, và tiền dầu hay 9 p. 20 một kilomètre, mà 200 km đi-thương thì 0p. 15 một cây.

CÁC NHÀ DÙNG ĐỒ ẢNH NÊN BIẾT

Vì hiệu báo chế Monten. 54 phố Paul Bert, Hanoi mua nhiều, và mua được rẻ, nên hiện lấy lại có thể bán được các chất Hyposulfite de Soude, Bisulfite de Soude, Sulfite de Soude, Hydroquinone, và tất cả các thứ dùng vào nghề ảnh, theo giá rất rẻ.

Viết thư mà hỏi giá.

Tòa án cai trị. — Tòa án cai trị phiên mới rồi có xét những việc này :

Việc M. Benoit là quản khố xanh trước ở Làng-mọ, kiện nhà nước bắt đền 50.000 đồng về cái nạn ô-tô ở Đồ-sơn đổ trước. Nguyên ngày 4 Février vào buổi chiều M. Benoit cùng vợ và con đi ô-tô ở trên Thanh-mọi về Làng-mọ, khi qua phà Làng-mọ, cắp lấn đầu thì ô-tô lăn xuống sông, vợ con đều mắc nạn xa không lăn được mà mất ngay ở dưới nước. Luật sư cãi cho M. Benoit lấy lẽ rằng Nhà nước không biết đã phòng cẩn thận, hai người phu phà bỏn đó lại đi vắng để cho hai đứa trẻ làm thay, cái cọc buộc dây xích thì ngắn quá vân vân. Tòa nghe luật sư cãi xong thì bác lời thỉnh cầu ấy đi, cho rằng bắt cần là tại *chauffeur* cũng y như cái án sắm tàu trong trị trước đã xử phạt người *chauffeur* ấy ba tháng tù và 50 *francs*.

Còn những việc khác toàn là việc xin giảm thuế cả, có việc tòa y, có việc tòa bác bỏ.

Tại nhà thương có dịch tả. — Tại nhà thương Annam mới có mấy chàng dịch tả cho nên ở đó nay sắm không cho ra vào như mọi ngày. Vậy ta lại nên đề phòng kiết mới được, chớ ngồi là bắt màu viêm nhiệt rồi mà bệnh dịch đã tiệt đến.

Phần thứ hai, quyển thứ nhất đã xuất bản rồi. — Quyển xã-hội tiểu-thuyết « *Những kẻ khốn nạn* » của tay thơ, quyển thứ nhất (Les Misérables de Victor Hugo, Deux ème Partie Livre Premier) đã xuất bản rồi. Giá bán : 0 $ 45.

Sở máy đúc (La fonderie de Quảng-yên) ở Quảng-yên cần dùng thợ điện giỏi và cai chữa máy giỏi.

Hỏi ở đấy. 5.906

TÀU DÒNG CHIEF

Tấn bi-kịch sẩy ra ở trên xuất bể, lắm đoạn vui, nhiều nỗi sầu, sầu vui thay đổi từng lúc ở trong hai tiếng đồng hồ, khiến cho ai ngồi xem ở trong rạp, cũng phải cười, phải cảm động. — sự vui, sự cảm động đến lòng người ta ở đời cũng là sự thường vậy... vui quá cũng chẳng nên, buồn lắm cũng chẳng mong.

Tấn tuồng ảnh này làm ra hợp ý đủ hai thứ vừa vui vừa buồn, của hội Universal Artists đặt và làm ra, ai đã sành xem chớp ảnh cũng đã rõ là một phim ảnh cần thận làm ảnh rất có giá trị.

Nào ai vui quá mà muốn buồn hay ai đã trải quá sự buồn mà muốn mua vui một vài tiếng đồng hồ, xin đến rạp Cinéma Palace, từ thứ tư 20 đến thứ ba 26 octobre 1926, sẽ được vừa ý.

Hiệu LUZET

Ngày chủ-nhật 24 Octobre 1926 có bày cho công chúng xem các thứ máy ảnh chụp kính và chụp nhựa đủ các kiểu — (Ai muốn lấy ca-ta-lô cũng được)

5.928

TỰ Ý MUỐN BÁN

Có hai cái nhà hãy còn tốt ở phố nhà hỏa (Rue des Pipes) ăng chừng 600 m² đình có cửa hàng rộng và đẹp, buôn bán nghề gì cũng tiện.

Hỏi tại số nhà 17, rue des Pipes 5 866

Tòa Thượng-thẩm. — Sáng hôm nay, tòa Thượng-thẩm xử những việc sau này :

Tiêu tiền công-dân. — Phạm-định-Bính là tộc biểu nhân thu thuế những người trong biểu tất cả là 227 đồng, nhưng chỉ nộp cho lý-trưởng làng tên là Trần-như-Uớc có 100 đồng thôi, còn thì giữ lại tiêu. Khi đến kỳ đăng thuế, lý-trưởng không đòi được, phải thu thiếu cho đủ số thuế nộp, rồi phát đơn đi kiện Phạm-đình-Bính. Chưởng-lý cũng chống án xin bắt án tỉnh đi. Tòa Thượng-thẩm xét lại, kết luận rằng Phạm-đình-Bính là chức dịch trong hội-đồng, phận sự phải thu thuế nộp cho lý-trưởng, mà tiêu tiền thuế đã thu được đi thì là tiêu của công dân, nên bác cái án tỉnh xử phạt Phạm-đình-Bính 6 tháng tù, 250 đồng bạc phạt và bắt phải bồi 250 đồng cho lý-trưởng.

Đánh người bị thương. — Nguyễn-Xước, buôn bán ở làng chiếc ô-tô chở thuê hành khách của M. Nguyễn-đình-Uyên ở Tân-độ đỗ đi Thái-bình do người *chauffeur* tên là Hoàng-văn-Thên cầm máy. Nguyễn-Xước có việc với một giục người *chauffeur* cho xe đi ngay. Vì thấy người lấy cả không nghe, lại nói những điều khó nhã, nên sinh sự cãi nhau, rồi sáng với Trần-viết-Tiến, Nguyễn-Trọ và Trần-văn-Ngọ đánh bị thương thương. Tòa Nam án tỉnh Tiền-hải phạt lũ hành hung mỗi tên 6 tháng tù và bắt phải liền đới với nhau bồi 100 $, cho người bị đánh. Tòa thượng thẩm giảm tội cho lũ bị cáo mỗi tên xuống 3 tháng tù án treo và y tiền bồi thường.

Giả mạo và tiêu tiền công. — Chánh hương hội làng Tiêu xa tên là Đinh-viết-Tinh khám xét nhà sách của Trần-văn-Y là thủ-quĩ thấy ngày 18 tháng 7 tây năm 1924 trả tiền lương cho tuần đinh có 10 đồng biên vào sổ phát ngân hai lượt, lại ngày 17 tháng 10 giao cho lý trưởng Trần-đắc-Độc có 24 đồng biên tăng lên là 25 đồng, lại ngày 23 tháng 12 trả tiền lộ phí cho một người tục biên tăng lên là 0$50 biên tăng lên là 0$60, tự ngày bắt đầu ấy trở tiền phí về hội họp số 0$50 bỏ lên tăng lên 4 $ 50. Khi có đơn kiện của chánh hương hội, xét ra thì thủ-quĩ thông đồng với lý trưởng làm giả mạo sổ sách lấy tiền công quĩ chia nhau để tiêu. Tòa Nam án tỉnh Hà-nam phạt thủ quĩ và lý trưởng mỗi tên 5 tháng tù và bắt cả hai phải bồi cho dân làng 14$50 và bắt lý trưởng phải bồi 5 đồng. Tòa Thượng-thẩm hỏi : lại đề đợi bên cai trị xét phá lạm là bao nhiêu tiền rồi mới nghị án.

Trốn sưu thuế. — Theo như sổ bộ sưu thuế năng Đọng-trung về phủ Kiến-xương thì người nào có trong thì phải đóng 2$50 mà người nào không có thì phải đóng 2$02. Hai người phải thu tên là Ái và Tiếp chiếu sổ bộ thu sáu phần sưu thuế, Hoàng-Lực không chịu đóng sự khất quanh sau đến kỳ đăng trường hai người phải tự túc phải thu thiếu lấy tiền nộp cho lý trưởng rồi mới phát đơn kiện. Khi xét hỏi thì tên lý lại của dân mạn khai là đã nộp phần sưu thuế rồi nhưng phần thu không chịu phát lại cho, tòa Nam án tỉnh Thái-bình phạt Hoàng-Lực 6 ngày tù, 5$32 và bắt phải bồi 2p.66 cho phần thu.

Kháng án trốt lẽ. — Phạm-văn-Trụ là chánh tổng, ở làng Vinh-lại về huyện Vụ-bản mới án việc tư thù, hôm mồng hai tết annam thấy M. Vũ-ngọc-Ngoạn là thư-ký ở Luật-sư Hanoi về làng, lấy việc làm chướng tiêu gần nhà tuổ kéo đến hỏ hoẹn, rồi sinh sự lăng mạ và đem người nhà phục một nơi đánh M. Ngoạn bị trọng thương. Khi M. Ngoạn có đơn trình linh huyện về bắt lại những kẻ đánh mình bị thương (do việc này trước đã đăng rõ rằng rõ). Tòa nam án tỉnh Nam-định phạt Phạm-văn-Trụ 2 năm tù 60 tổng và bắt phải bồi 500 đồng cho M. Ngoạn. Phạm-văn-Trụ chống án và lấy quyền chu luật sư thay mặt cho. Sau thấy tòa Thượng-thẩm ý án phạt lý, lấy lẽ không có mặt tại tòa xin kháng án. Nay tòa Thượng-thẩm cho là trái lẽ bác đơn kháng án lấy đi, vì xét là đã lấy quyền cho luật sư thay mặt thì tức cũng như là có mặt tại tòa rồi.

Đi đàng. — Tòa Nam-án tỉnh Bắc-ninh phạt Ng-văn-Mễ 6 tháng tù về tội đi đàng. Tòa Thượng-thẩm giảm tội cho tên lấy xuống 4 tháng tù.

Ngoại học-chính. — M. Nguyễn-văn-Minh, giáo học tư sai hạng nhất ở Hưng-yên (Hưng-yên) được phép nghỉ một năm.

M. Bùi-xuân-Ban, cựu học sinh lớp Sư-phạm Nam-định, nay bổ làm phụ bếp, nguyệt bổng 22 $ 50.

Một cái mỏ đay được một cách rất đanh giá. — Quan Toàn quyền vừa ký nghị-định đặt cảnh thưởng cho M. Phan-Cai người làng Tam-đức, phủ Quảng-ninh, tỉnh Quảng ninh một cái danh-dự hội-đồng bạc hạng nhì vì đã tiêu minh cứu được một người chauffeur tên là Hoàng-văn-Thên cầm máy. Nguyễn-Xước có việc với một giục người chauffeur cho xe đi ngay. Vì thấy người lấy cả không nghe, lại nói những điều khó nhã, nên sinh sự cãi nhau, rồi sáng với Trần-viết-Tiến, Nguyễn-Trọ và Trần-văn-Ngọ đánh bị trọng thương. Tòa Nam án tỉnh Tiền-hải phạt lũ hành hung mỗi tên 6 tháng tù và bắt phải liền đới với nhau bồi 100 $, cho người bị đánh. Tòa thượng thẩm giảm tội cho lũ bị cáo mỗi tên xuống 3 tháng tù án treo và y tiền bồi thường.

Giả mạo và tiêu tiền công. — Chánh hương hội làng Tiêu xa tên là Đinh-viết-Tinh khám xét sổ sách của Trần-văn-Y là thủ-quĩ thấy ngày 18 tháng 7 tây năm 1924 trả tiền lương cho tuần đinh có 10 đồng biên vào sổ phát ngân hai lượt, lại ngày 17 tháng 10 giao cho lý trưởng Trần-đắc-Độc có 24 đồng biên tăng lên là 25 đồng, lại ngày 23 tháng 12 trả tiền lộ phí cho một người tục biên tăng lên là 0$50 biên tăng lên là 0$60, tự ngày bắt đầu ấy trở tiền phí về hội họp số 0$50 bỏ lên tăng lên 4 $ 50. Khi có đơn kiện của chánh hương hội, xét ra thì thủ-quĩ thông đồng với lý trưởng làm giả mạo sổ sách lấy tiền công quĩ chia nhau để tiêu. Tòa Nam án tỉnh Hà-nam phạt thủ quĩ và lý trưởng mỗi tên 5 tháng tù và bắt cả hai phải bồi cho dân làng 14$50 và bắt lý trưởng phải bồi 5 đồng. Tòa Thượng-thẩm hỏi : lại đề đợi bên cai trị xét phá lạm là bao nhiêu tiền rồi mới nghị án.

Trốn sưu thuế. — Theo như sổ bộ sưu thuế năng Đọng-trung về phủ Kiến-xương thì người nào có trong thì phải đóng 2$50 mà người nào không có thì phải đóng 2$02. Hai người phải thu tên là Ái và Tiếp chiếu sổ bộ thu sáu phần sưu thuế, Hoàng-Lực không chịu đóng sự khất quanh sau đến kỳ đăng trường hai người phải tự túc phải thu thiếu lấy tiền nộp cho lý trưởng rồi mới phát đơn kiện. Khi xét hỏi thì tên lý lại của dân mạn khai là đã nộp phần sưu thuế rồi nhưng phần thu không chịu phát lại cho, tòa Nam án tỉnh Thái-bình phạt Hoàng-Lực 6 ngày tù, 5$32 và bắt phải bồi 2p.66 cho phần thu.

Kháng án trốt lẽ. — Phạm-văn-Trụ là chánh tổng, ở làng Vinh-lại về huyện Vụ-bản mới án việc tư thù, hôm mồng hai tết annam thấy M. Vũ-ngọc-Ngoạn là thư-ký ở Luật-sư Hanoi về làng, lấy việc làm chướng tiêu gần nhà tuổ kéo đến hỏ hoẹn, rồi sinh sự lăng mạ và đem người nhà phục một nơi đánh M. Ngoạn bị trọng thương. Khi M. Ngoạn có đơn trình linh huyện về bắt lại những kẻ đánh mình bị thương (do việc này trước đã đăng rõ rằng rõ). Tòa nam án tỉnh Nam-định phạt Phạm-văn-Trụ 2 năm tù 60 tổng và bắt phải bồi 500 đồng cho M. Ngoạn. Phạm-văn-Trụ chống án và lấy quyền chu luật sư thay mặt cho. Sau thấy tòa Thượng-thẩm ý án phạt lý, lấy lẽ không có mặt tại tòa xin kháng án. Nay tòa Thượng-thẩm cho là trái lẽ bác đơn kháng án lấy đi, vì xét là đã lấy quyền cho luật sư thay mặt thì tức cũng như là có mặt tại tòa rồi.

Đi đàng. — Tòa Nam-án tỉnh Bắc-ninh phạt Ng-văn-Mễ 6 tháng tù về tội đi đàng. Tòa Thượng-thẩm giảm tội cho tên lấy xuống 4 tháng tù.

Ngoại học-chính. — M. Nguyễn-văn-Minh, giáo học tư sai hạng nhất ở Hưng-yên (Hưng-yên) được phép nghỉ một năm.

M. Bùi-xuân-Ban, cựu học sinh lớp Sư-phạm Nam-định, nay bổ làm phụ bếp, nguyệt bổng 22 $ 50.

Một cái mỏ đay được một cách rất đanh giá. — Quan Toàn quyền vừa ký nghị-định đặt cảnh thưởng cho M. Phan-Cai người làng Tam-đức, phủ Quảng-ninh, tỉnh Quảng ninh một cái danh-dự hội-đồng bạc hạng nhì vì đã tiêu minh cứu được một người chauffeur tên là Hoàng-văn-Thên cầm máy. Nguyễn-Xước có việc với một giục người chauffeur cho xe đi ngay. Vì thấy người lấy cả không nghe, lại nói những điều khó nhã, nên sinh sự cãi nhau, rồi sáng với Trần-viết-Tiến, Nguyễn-Trọ và Trần-văn-Ngọ đánh bị trọng thương. Tòa Nam án tỉnh Tiền-hải phạt lũ hành hung mỗi tên 6 tháng tù và bắt phải liền đới với nhau bồi 100 $, cho người bị đánh. Tòa thượng thẩm giảm tội cho lũ bị cáo mỗi tên xuống 3 tháng tù án treo và y tiền bồi thường.

Giả mạo và tiêu tiền công. — Chánh hương hội làng Tiêu xa tên là Đinh-viết-Tinh khám xét sổ sách của Trần-văn-Y là thủ-quĩ thấy ngày 18 tháng 7 tây năm 1924 trả tiền lương cho tuần đinh có 10 đồng biên vào sổ phát ngân hai lượt, lại ngày 17 tháng 10 giao cho lý trưởng Trần-đắc-Độc có 24 đồng biên tăng lên là 25 đồng, lại ngày 23 tháng 12 trả tiền lộ phí cho một người tục biên tăng lên là 0$50 biên tăng lên là 0$60, tự ngày bắt đầu ấy trở tiền phí về hội họp số 0$50 bỏ lên tăng lên 4 $ 50. Khi có đơn kiện của chánh hương hội, xét ra thì thủ-quĩ thông đồng với lý trưởng làm giả mạo sổ sách lấy tiền công quĩ chia nhau để tiêu. Tòa Nam án tỉnh Hà-nam phạt thủ quĩ và lý trưởng mỗi tên 5 tháng tù và bắt cả hai phải bồi cho dân làng 14$50 và bắt lý trưởng phải bồi 5 đồng. Tòa Thượng-thẩm hỏi : lại đề đợi bên cai trị xét phá lạm là bao nhiêu tiền rồi mới nghị án.

Hiệu LUZET

Ngày chủ-nhật 24 Octobre 1926 có bày cho công chúng xem các thứ máy ảnh chụp kính và chụp nhựa đủ các kiểu — (Ai muốn lấy ca-ta-lô cũng được)

5.928

TỰ Ý MUỐN BÁN

Có hai cái nhà hãy còn tốt ở phố nhà hỏa (Rue des Pipes) ăng chừng 600 m² đình có cửa hàng rộng và đẹp, buôn bán nghề gì cũng tiện.

Hỏi tại số nhà 17, rue des Pipes 5 866

Tòa Thượng-thẩm. — Sáng hôm nay, tòa Thượng-thẩm xử những việc sau này :

Tiêu tiền công-dân. — Phạm-định-Bính là tộc biểu nhân thu thuế những người trong biểu tất cả là 227 đồng, nhưng chỉ nộp cho lý-trưởng làng tên là Trần-như-Uớc có 100 đồng thôi, còn thì giữ lại tiêu. Khi đến kỳ đăng thuế, lý-trưởng không đòi được, phải thu thiếu cho đủ số thuế nộp, rồi phát đơn đi kiện Phạm-đình-Bính. Chưởng-lý cũng chống án xin bắt án tỉnh đi. Tòa Thượng-thẩm xét lại, kết luận rằng Phạm-đình-Bính là chức dịch trong hội-đồng, phận sự phải thu thuế nộp cho lý-trưởng, mà tiêu tiền thuế đã thu được đi thì là tiêu của công dân, nên bác cái án tỉnh xử phạt Phạm-đình-Bính 6 tháng tù, 250 đồng bạc phạt và bắt phải bồi 250 đồng cho lý-trưởng.

Đánh người bị thương. — Nguyễn-Xước, buôn bán ở làng chiếc ô-tô chở thuê hành khách của M. Nguyễn-đình-Uyên ở Tân-độ đỗ đi Thái-bình do người *chauffeur* tên là Hoàng-văn-Thên cầm máy. Nguyễn-Xước có việc với một giục người *chauffeur* cho xe đi ngay. Vì thấy người lấy cả không nghe, lại nói những điều khó nhã, nên sinh sự cãi nhau, rồi sáng với Trần-viết-Tiến, Nguyễn-Trọ và Trần-văn-Ngọ đánh bị trọng thương. Tòa Nam án tỉnh Tiền-hải phạt lũ hành hung mỗi tên 6 tháng tù và bắt phải liền đới với nhau bồi 100 $, cho người bị đánh. Tòa thượng thẩm giảm tội cho lũ bị cáo mỗi tên xuống 3 tháng tù án treo và y tiền bồi thường.

Giả mạo và tiêu tiền công. — Chánh hương hội làng Tiêu xa tên là Đinh-viết-Tinh khám xét sổ sách của Trần-văn-Y là thủ-quĩ thấy ngày 18 tháng 7 tây năm 1924 trả tiền lương cho tuần đinh có 10 đồng biên vào sổ phát ngân hai lượt, lại ngày 17 tháng 10 giao cho lý trưởng Trần-đắc-Độc có 24 đồng biên tăng lên là 25 đồng, lại ngày 23 tháng 12 trả tiền lộ phí cho một người tục biên tăng lên là 0$50 biên tăng lên là 0$60, tự ngày bắt đầu ấy trở tiền phí về hội họp số 0$50 bỏ lên tăng lên 4 $ 50. Khi có đơn kiện của chánh hương hội, xét ra thì thủ-quĩ thông đồng với lý trưởng làm giả mạo sổ sách lấy tiền công quĩ chia nhau để tiêu. Tòa Nam án tỉnh Hà-nam phạt thủ quĩ và lý trưởng mỗi tên 5 tháng tù và bắt cả hai phải bồi cho dân làng 14$50 và bắt lý trưởng phải bồi 5 đồng. Tòa Thượng-thẩm hỏi : lại đề đợi bên cai trị xét phá lạm là bao nhiêu tiền rồi mới nghị án.

Cần dùng một người hấp thực gội biết làm cà bánh ngọt nữa. Phải có giấy chứng chỉ tốt. Lương cao, thử rồi mới dùng. (Hỏi tại phòng Thương-mại).

5.928

PHÒNG - THĂM - BỆNH

CỦA QUAN

Y-khoa Bác-sĩ MAURICE LOUBET

Thương binh độ ngũ đi ngũ Bắc-kỳ hội-viên. Nguyên chuyên về ngoại-khoa tại bệnh-viện Tunis, Fez, Rabat, Casablanca Port-Said (Ai-cập) Huế.

Ngoại khoa, hộ-sinh, chữa mắt và các thứ bệnh lậu, bệnh giang mai

Giờ khám bệnh : Buổi sáng 7 giờ đến 9 giờ — chiều 14 — đến 17 —

KHÁM BỆNH : GIÁ 2 đồng một lần

XIN GIẤY LÀM-CHỨNG : GIÁ 1 $ 50

Phòng khám bệnh tại ĐƯỜNG GIA-LONG, 32.

GIẤY NÓI SỐ 2.36 3013.

LỆ MUA BÁO

Xin nhắc lại để các ngài được biết rằng : tiền mua báo thì phải trả trước. Vậy sáo tiệt quí ông nào mua thì gửi tiền cho : hễ không có tiền gửi theo giấy mua thì báo quán không trả lời. Mua báo thì tính từ rằm hoặc mồng một tháng tây trở đi cho tiện.

VIỆC BẮC-KỲ

BẮC-NINH

Cướp. — Đêm hôm 17 tân Nhu ở làng Nhân-hữu ở Gia-khánh bị cướp vào nhà đâm lối ruột. Dân làng ra đánh bắt được tại đấy. Còn tên Nhu không lên nhà thương điều trị được một lúc thì chết.

VIỆT-TRÌ

Hai buổi hát làm phúc tại Việt-trì. — Hai buổi hát vừa rồi mà hội chúng tôi và các tài tử Yên-bay cùng các vị ân nhân Việt-trì đã lỗ chân ra, rất là rực rỡ, và kết quả được mỹ mãn. Đó là nhờ quan chánh sở nghĩ có lòng giúp đỡ nhiều phần; nhờ các viên chức Việt-trì đã hết lòng giúp vụ bài trí, các tài tử Yên-bái hết lòng trợ tài, và nhờ ở hai bà giáo trường nữ-học-sinh Việt-trì và M. Chấp đã hết lòng luyện tập mấy cô học-sinh sắm ba cảnh hoạt tượng.

Buổi hôm trước thu được	292 $ 80
Buổi hôm sau phát giới mua tăm tã từ sắng, nên cả thu được có	46 $ 40
Tổng cộng hai tối	339.20
Tiền chi phí tất cả mất	125.97

Cả kẻ người Yên-bái và hát ở Việt-trì, mà khối xuống lại do từ Phú-thọ chi tiêu mất có thế là vì các hội viên tổ chức ra hai buổi hát này đều hết lòng sốt sắng, và lại nhờ được M. Vũ-văn-An ở Hanoi đã vui lòng cho mượn những lấy tiền cái nhà đang kén ở Việt-trì để làm nơi diễn kịch, và nhờ được nhà in Thực-nghiệp và nhà in Nghiêm-Hàm đã in biển chương trình, giấy có động, vé và giấy mời.

Trong số 125 $ 97 ấy, chi tiêu về việc bài trí mất 37 p. 26 thì các viên tổ chức ở Việt-trì xin san thu với nhau ; và chi tiêu về thư tờ mất 8 p. 95 thì ông hội trưởng hội chúng tôi xin cùng, nên chỉ phải trừ đi có 79 p. 76 là tiền chi về sự vặng phiền và ăn uống của các tài tử Yên-bay trong hai buổi ở Việt-trì.

Số tiền thu 339 p. 20 trừ đi 79 p. 76 còn lại 259 p. 44, chúng tôi đều thỏa thuận trích một nửa giúp người bị nạn nước lụt, còn một nửa thì cùng với hội Trí-tri Phú-thọ một phần, và cùng vào hội Trí-tri lại rão một phần.

Hội Trí-tri lại rão

PHÚ-LÝ

Thuyền chuyển. — M. Trần-lưu-Vị tri-huyện Thanh-liêm có nghị-định đổi đi Từ-kỳ mà bản báo đã đăng trước thì đến ngày thứ sáu sẽ lên đường để nhận huyện mới.

Một sông hạn. — Ít lâu nay ở giữa phố Quy-hợu, có một sông sâu-sắc cũng khá to, con bọc cây nơi ngồ đàn nhiều nhất lê con bọn nhà nghề ở Hanoi về đánh rất đông, sát phạt to lắm. Hàng tỉnh ai ai cũng biết, mà lạ thay chỉ có những người đi tuần là chưa biết mà thôi. Nghe đâu sông hạc này họ đã có tay trong chia mỗi lợi. Có tin tức gì là nhà gẻ bọc biết, để liệu cách đề phòng. Như vậy thì thiết tưởng sở Cảnh hay sở Mật-thám có định bắt chắn cũng khó lắm.

Số 90

BẮC-TÔNG

Dương-gia-tướng

NGUYỄN-BỬU-MỤC, dịch thuật

Sai phu-nhân mời :

— Lệnh-bà vào cung yết kiến Tăng hoàng-hậu, có trong nghị về quốc-sự, độ trong mấy ngày mới về.

Dương-tôn-bảo có ý nghi ngờ, liền đi vào trong thành để-la tìm-tòi. Khi vào đến cửa thành, bắt quân canh cửa hỏng :

— Các ngươi có trông thấy *Dương* lệnh-bà đi qua đây không ?

Quân canh đáp rằng :

— Buổi sáng hôm nay lệnh-bà đã cùng sứ-giả đi sang *Uchâu* rồi.

*Dương-tôn-bảo nghe nói, không tin về Vũ-minh phủ, nên, tìa khắc quốt ngựa đi theo, vừa đi vừa hỏi thăm những khách qua đường xem có gặp *Dương* lệnh-bà không, thì nhiều đều đáp rằng :*

— *Dương* lệnh-bà đi đã lâu rồi !

Bấy giờ trời đã gần tối, *Dương-tôn-bảo* cứ cầm đầu đi hoài, không ngờ lạc đường, đến một nơi hẻo lánh, chẳng có người ở nữa cả. *Dương-tôn-bảo* giật mình kinh sợ, toan quay trở lại thì đêm tối nhọ mọc, không còn biết lối nào mà đi.

Kỉ ấn xong, người đàn bà lấy một quyển hiệu-thư trao cho *Dương-tôn-bảo* mà rằng :

— Ta ở đây đã hơn bốn trăm năm, chưa từng thấy có một người nào đến đây, duy chỉ-người bằng dạng tự đâu tới đây, chẳng qua cũng là có cái tiền-duyên vậy. Vậy ta cho nhà người quyển sách này đem về xem kỹ, trong sách sẽ có cách phá được trận-đồ. Nhà-người giúp vua *Tống*, phá quân *Liêu*, hưởng phú quí ở trên đời lâu dài hưởng về mai hậu, đề khỏi uổng-phí lời con thêu nhé họ *Dương*.

Dương tôn bảo lạy tạ mà nhận lấy quyển sách. Người đàn-bà lại sai người đưa đường cho *Dương tôn-bảo* đi. Đi được một quãng, trời đã gần sáng.

Người đưa đường nói :

— Các thầng đây mà đi một thôi nữa thì tới là đất *Uchâu*.

Nói xong, tức thì quay lại. *Dương-tôn-bảo* ngẫm nghĩ mình ngủ, nửa sự mừng nửa, đi hồi ngoảnh lại thì thấy người đưa đường đã trước mặt.

Dương-tôn-bảo gọi thổ-dân mà hỏi rằng :

— Đây là chỗ nào ?

Thổ dân trả lời mà đáp rằng :

— Người nói lớn nay tức là *Hồng-lay-sơn*. Trong núi có một tòa miếu thờ *Kinh-thiên thánh-mẫu*, lâu nay hoang-phế, nhưng sơ-chỉ vẫn còn.

Dương-tôn bảo mừng lắm mà nghĩ thầm rằng : Sẵn vậy thì cũng là một sự kỳ-ngộ ! *Dương-tôn-bảo* mở quyển binh-thư ra xem, đọc đi đọc lại mừng rỡ kể sao cho xiết.

Lại nói chuyện *Dương* lệnh-bà theo sứ-giả vào triều-kiến *Tống Chân-tôn*. *Tống Chân-tôn* thường tế rất hậu, vì nghe biết chư hiền là con cái phá được trận-đồ bèn giáo *Lựa*.

Dương lệnh-bà tâu rằng :

— Muốn tân bộ-hạ ! Thần-phụ dẫn có đủ lại mấy bộ binh-thư, nhưng chưa hiểu phép trận-đồ này có chép ở trong sách ấy hay không. Vậy dám xin bệ-hạ hãy cho ra trận-đồ xem xét lại một lượt, rồi sau sẽ định liệu mưu kế.

Tống Chân-tôn chuẩn-tấu. *Dương* lệnh-bà sụp lạy lui ra. Ngày hôm sau, *Dương* lệnh-bà cùng *Dương* lụ-lang và các tướng đều trèo lên trường-đài để xem trận-đồ quân *Liêu* thì trông thấy quanh trận giáo dựng, sắt khí ngất trời, cờ ỗ phất-phơ, tây cơ biến hóa, thật đáng sợ vậy. *Dương* lệnh-bà ngẫm nghĩ hồi lâu, lấy bộ binh-thư ra xem về đối chiếu, nhưng không hiểu ở vào chỗ nào.

Khi ở trên trường-đài bước xuống, *Dương* lệnh-bà bảo *Dương* lụ-lang rằng :

— Phép trận-đồ này chẳng những chúng ta không hiểu, dẫu thần-phụ con khi hãy còn sống, cũng chưa từng xem thấy bao giờ.

Dương lụ-lang nói :

Nếu vậy thì biết làm thế nào ?

Dương lệnh-bà nói :

— Nghĩ họ *Dương* ta đã không xem hiểu thì người ngoài cũng khó lòng mà xem hiểu vậy.

Hai người còn đương trò truyện chưa nhanh, bỗng nghe báo có *Dương-tôn-bảo* tới. *Dương* lụ-lang nói gọi mà rằng :

— Trong nơi trận-địa mà nó tìm đến, phỏng có lợi gì !

Nói chưa dứt lời thì *Dương tôn bảo* đã vào tới nơi, trông thấy thân phụ đang hầm hầm nổi cơn tức giận, liền nói :

— Dám thưa thân phụ. Chẳng hay có phải thân-phụ vì không hiểu trận-đồ mà phải nào đó chăng ?

Dương lạc-lang nói :

— Mày chớ nói càn ! muốn tốt thì mau mau mà trở về đi, kẻo bị đánh đòn bây giờ !

Dương tôn-bảo cười mà đáp lại rằng :

— Con về ngay cũng chẳng hề chi, nhưng chỉ sợ không ai phá vỡ trận-đồ của quân giặc.

Dương lệnh-bà nghe nói, gợi đến bên cạnh mà sẽ hỏi rằng :

— Phép trận-đồ này, châu đã xem thấy ở đâu ?

Dương-tôn-bảo nói :

— Châu cũng có biết trận-đồ đôi chút, xin cho châu ra trận, xem xét một lượt, rồi sẽ định liệu.

Dương lệnh-bà sợ con *Nhạc-thăng* và *Mạnh-lương* để *Dương-tôn-bảo* trèo lên trên tường-đài để xem xét trận-đồ.

Dương tôn-bảo ngẫm nghĩa hồi lâu, ngảnh lại bảo *Nhạc-thăng* rằng :

— Trận đồ này bày đều khéo-nhưng tiếc thay không được hoàn-toàn, muống phá rất dễ !

Bọn *Nhạc-thăng* và *Mạnh lương* đều kinh ngạc mà rằng :

— Ngự giá cùng các hàng tướng-tá đóng đã ở đây, không người nào đám coi thường cái trận đồ này cả, sao tiền-chế-quan lại nói dễ như thế ?

Dương-tôn-bảo nói :

— Ta xây trở về trong trại, rồi sẽ thương nghị.

Khi ở trên tường-đài xuống, *Nhạc-thăng* vào trước, nói với *Dương* lạc-lang rằng :

— Thế-tử-quan con mà biểu trận-đồ bảo muốn phá rất dễ !

Dương lạc-lang cười mà bảo rằng : = Chớ nghe miệng nó nói càn.

(Còn nữa)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ. Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

TẬP DỊCH PHÁP-VĂN

Belle défense d'un peuple vertueux attaqué injustement.

(Tiếp theo)

Comme le peuple grossissait tous les jours, les Troglodytes crurent qu'il était à propos de choisir un roi ; ils convinrent qu'il fallait déférer la couronne à celui qui était le plus juste, et ils jetèrent tous les yeux sur un vieillard vénérable par son âge et par une une longue vertu. Il n'avait pas voulu se trouver à cette assemblée ; il s'était retiré dans sa maison, le cœur serré de tristesse.

Lorsqu'on envoya des députés pour lui apprendre le choix qu'on avait de lui : « A dieu ne plaise, dit-il, que je fasse ce tort aux Troglodytes, que l'on puisse croire qu'il n'y a personne parmi eux de plus juste que moi ! Vous me déférez la couronne ; et, si vous le voulez absolument, il faudra bien que je la prenne ; mais comptez que je mourrai de douleur d'avoir vu en naissant les Troglodytes libres, et de les voir aujourd'hui assujettis ».

A ces mots, il se mit à répandre un torrent de larmes.

« Malheureux jour disait-il ; et pourquoi ai je tant vécu ? »

Puis il s'écria d'une voix sévère. « Je vois bien ce que c'est, ô Troglodytes ! votre vertu commence à vous peser. Dans l'état où vous êtes, n'ayant point de chef, il faut que vous soyez vertueux malgré vous ; sans cela vous ne sauriez subsister, et vous tomberiez dans le malheur de vos premiers pères. Mais ce joug vous paraît trop dur : vous aimez à être soumis à un prince, et obéir à ses lois moins rigides que vos mœurs. Vous savez que pour lors vous pourrez contenter votre ambition acquérir des richesses et languir dans une lâche volupté, et que, pourvu que vous évitiez de tomber dans les grands crimes, vous n'aurez pas besoin de la vertu. ».

Il s'arrêta un moment, et ses larmes coulèrent plus que jamais « Et que prétendez vous que je fasse ?

Comment se peut-il que je commande quelque chose à un Troglodyte ?

Voulez-vous qu'il fasse une action vertueuse parce que je la lui commande, lui qui la ferait tout de même sans moi, et par seul penchant de la nature? O Troglodytes ! je suis à la fin de mes jours ; mon sang est glacé dans mes veines ; je vais bientôt revoir vos sacrés aïeux ; pourquoi voulez-vous que je les affilge, et que je sois obligé de leur dire que je vous ai laissés sous un autre joug que celui de la vertu ? »

Montesquieu

Sự chống-cự vẻ-vang của một dân-tộc đạo-đức bị xâm-phạm một cách không công-bình

(Tiếp theo)

Sau vì dân-tộc một ngày một lớn, nên dân Trog cũng ngại rằng sẽ đến lúc phải cần vua lấy một ông vua rồi họ kết hiền với nhau rằng hễ ai là người công bằng nhất thì họ đáng ngồi vua ông ; rồi người người đều trông cả vào một ông lão đạo-mạo kia tuổi cao mà đức rộng. Ông lão không muốn họp mặt, bèn về ẩn ở nhà, trong lòng buồn rầu lắm.

Khi dân sự đại biểu đến nói cho ông lão ấy biết rằng dân đã định tôn ông lên ngôi vua thì ông nói rằng :

« Nếu tôi làm cho thất-thế dân Troglodytes đi như vậy thì trời nào còn cứu giúp cho tôi nữa, ai lại để cho tôi ở đây tưởng rằng trong nước không còn ai công bình hơn tôi nữa! Các ông đừng nói bàn cho tôi, và nếu các ông nhất định bắt như vậy, thì tôi sẽ phải chịu ; song các ông nên xét rằng từ khi tôi mới sinh ra đến nay thì dân ta đã có người kiêm thác như vậy thì đó là lòng mệnh cả rồi ».

Nói thế rồi lão khóc ròi lên mà nói rằng : « Có ngày nào dân được như ngày nay không ? sao ta lại sống mãi đến ngày nay làm gì ? »

Rồi lại nói một giọng nghẹn ngào trong rằng : « Dân Troglodytes ơi ! Ta đã rõ nỗi của nguyện rồi, các người đã bắt đầu lấy sự đạo-đức làm trọng rồi đó. Trong cái buổi rong nước không có vua, tự các người, mọi người tự bắt mình phải giữ đạo đức ; nếu không thế thì các người không sinh tồn được và các người sẽ sa vào vòng khốn nạn như đời tiên ta xưa. Song cái sự đạo-đức ấy các người khó chịu : nên ngày nay các người muốn có vào trong khuôn phép của một ông vua, và theo luật của ông ấy, các người có là những nghiêm khắc bằng những tập tục của các người. Các người chẳng khác như vậy thì các người sẽ được thỏa cái lòng tạo cẩu của người, ở với tiền của, tham mà trong nước cũng vui thú để mặt và miễn cho khỏi phạm tội ác thì thôi, chứ cần gì phải giữ đạo-đức ta.

Ông lão ngừng lại một chốc rồi lại chùa chan nước mắt mà rằng : « Mà các người muốn tôi làm gì được bây giờ ? Tôi có lòng nào mà nỡ sai khiến một người đồng bào làm việc gì. Các người muốn cho tôi sai một người trong nước làm điều đạo-đức à ? có cần gì ? vẫn người ấy đã có thiên-tính đạo-đức thì tự mình sẽ làm lấy có cần gì đến tôi ? Ô ! dân Troglodytes ơi ! tôi đã già đến ngày nhắm mắt rồi ; mai sẽ khó đi cả, gần đến ngày về chầu tiên tổ rồi đây ; làm sao các người còn muốn cho tôi sai này lão xuống suối vàng tôi kể truyện với tổ tiên rằng tôi đã có người theo một cái kỷ-cương khác là cái kỷ-cương của sự đạo đức thì tổ tiên sẽ đau lòng bỏ tôi bão nhiêu ? »

Soạ Nam Nguyễn-văn-Thọ.

Đoản-thiên tiểu-thuyết

Một tấn thảm kịch ở dưới gốc «quéo»

(Tiếp theo)

Bấy giờ hai cô con gái ông tổng Cờ đã xuống nhà dưới nghe thấy nói vậy chán mày, nghiến răng mà nói rằng : « Phen này ta quyết phanh thây, xẻ xác mày ra cho thỏa cơn lòng căm tức của ta. Nói xong vật mình lăn khóc rất thảm thương của xót. Người em bấy giờ mới bảo chị rằng :

— Thôi việc đã đành như vậy đã có khóc lắm cũng là vô-ích mà thôi, Ta phải lo liệu làm sao mới được.

Bấy giờ quan huyện lại hỏi thằng cướp ấy rằng :

— Rồi sau ra sao nữa...

Hắn ta lại tiếp rằng : — Bẩm quan lớn bấy giờ tôi đâu đứng giết ông tổng Cờ vong rồi nó « mấy bố được đỡ đẩy, tôi ở đây thuyền đi tìm thuyền người con gái đỗ cách xa đấy một tí. Ngay đêm hôm ấy hắn lên thưởng công cho bọn đồng đảng rất hậu rồi giết lợn, mổ gà ăn uống rất là vui vẻ.

— Chẳng ở trên mặt nước như vậy thì nấu nướng mà ăn sao được ?

— Bẩm là quan lớn không biết nguyên ở mé sông cách xa một tí có một cái chợ gọi là chợ Trang-mỗ. Trong chợ ấy có một tửu hàng thịt chuồn là một đứa đồng đảng trong bọn cướp. Mỗi khi cần đến việc mua lợn, giết gà, làm cỗ làm bàn thì đã có hắn đứng đứng hết cả.

— Ghê gớm thay quân cướp đâu đâu cũng có chúng cả. Bắt cho tiệt bọn nó cũng mất lắm công phu

Quan huyện nói thế xong ngồi ngẫm nghĩ một hồi lâu rồi lại hỏi rằng :

— Bây giờ tôi thả anh thì anh định làm gì.

— Bẩm quan lớn tôi sẽ xin về kiếm nghiệp lương thiện mà làm ăn.

— Không bây giờ tôi lại muốn anh về với đảng cướp ấy và tìm cách để bắt bọn kia, anh có kế gì không?

— Bẩm quan lớn chỉ sợ quan lớn không có là điện hễ mà thôi.

Được, tôi nào anh cứ nói.

Bấy giờ anh ăn cướp kia mới nói như thế, như thế rồi bắt được tên cướp kia. Khi bắt được rồi thì bọn đồng-đảng phải tản-nát mỗ đứa một nơi, như vậy thì mới giết được đảng này mới có hề yên-ổn cho dân sự. Quan huyện nghe vậy vỗ tay xuống bàn mà cho là diệu kế rồi nói rằng :

— Khá khen anh là một người lương thiện, để đem thân họp đảng cùng bọn trộm cướp mà không nhẫn thời giờ-phút, thật có kế lý mà làm thì tội kia sẽ chuộc được mà công kia thì hễ thường, nếu không làm nên việc thì lười giết khó tránh đấy, anh nghĩ sao ?

D.

Một đêm kia trên giải trường ngắt có một anh tuyên chài vừa quăng lưới, vừa hát nghêu-ngao ra về vui sướng vô cùng ; trong câu hát anh ta hình như chê giới là bé, hễ là hợp chưa để chỗ đứng thân. Chao ôi ! Cái khí-khái người ta cũng lạ thay ! Đêm khuya thanh mịch, tiếng hát véo-von khí lên bổng, lúc xuống trầm, một làn gió thoảng thổi đưa nghe như buồn sắp phải vui, mà khi để nghe rõ câu hát thì vui cũng phải quặn-quại tấc lòng... Chao ôi ! Cũng một câu hát mà kẻ vui, người buồn chẳng cũng tại lòng ta du ! Ai ngờ cái tiếng hát ấy lại lọt vào tai tên tướng cướp. Hắn hôm sau thuyền chèo gần lại xem ai. Khi đến nơi thì thấy một chàng trẻ tuổi, đương chèo thuyền vừa hát vừa trông lên giời có vẻ tự-đắc lắm.

— Ai hát đấy kia, muốn sống thì đứng thuyền lại. Lại vẫng-vẳng nghe có tiếng đáp rằng :

— Non nước là của chung mọi người. Người đi ta đi, ta vui ta hát hà cớ phải hỏi.

— Đứng lại không quan lớn đâm chết bây giờ.

— Sợ gì ta chẳng dám đứng lại. Ngót ô năm giời ở xứ một giới trường giang này đâu đâu cũng đều in dấu con cái do của ta, thật chưa từng thấy một ai dám xưng là quan lớn, vậy chứ quan lớn nào ?

Giờ hướng có phải không ? Muốn sống chèo thuyền lại đây có sao đâm tôi dám tôi làm nào-lòng cả ở này. Mau mau lên hầu quan lớn ta đi. Hay là quân đo-thám nào đó.

— Bấy lâu ta vẫn chờ giới là bể hễ là hợp chưa để chỗ đứng thân, thật chưa từng cái lạ một người nào nay nghe các người nói « Quan lớn » thật bụng ta không chịu phục. Huống chi ngày tháng tiêu-dao, càng tự-nguyện càng vui sướng, càng non sông càng xướng-họa, ta chỉ có nghề đánh cá làm kế sinh nhai trong mấy năm giới nay, có chi lại bảo ta quân đo-thám. Than ôi ! Tuổi đã ngoài đôi chục mà tiếc rằng chưa được gặp một ai là người tri-kỷ... Để vậy ta thử lại xem.

Tên tướng cướp hiết anh thuyền hát mấy lần một câu hát cũng mấy lần khí-khái, tự chí dường hoàng, một thân một mình trong lúc đêm trường, quăng vẳng mà chẳng còn sợ nỗi gì, hẳn giờ mới gọi đến gần mà nói rằng :

— Ta xem anh cũng là một tay anh-hùng, nghe câu hát cũng mấy lần khí-khái, tự chí dường hoàng, một thân một mình trong lúc đêm trường, quăng vẳng mà chẳng còn sợ nỗi gì, hẳn giờ mới gọi đến gần mà nói rằng :

— Ta xem anh cũng là một tay anh-hùng, nghe câu hát cũng mấy lần nói cần anh bình như còn oán-vong chưa gặp được người tri-kỷ vậy anh muốn một người tri-kỷ như thế nào ?

— Một người cùng sống-thác có nhau, cùng vui-sướng có nhau, thế mới có thể gọi là người tri-kỷ ấn tri được.

— Như ta giang-sơn chiếm một tỏi, đất nước riêng một giới, cũng sẵng thác mấy chục con người, khi vui thì cùng vui, khi buồn thì cùng buồn, vậy anh có thể cho là tri-kỷ ấn anh được chăng ?

— Chưa chắc !

— Ta đây chẳng phải xu-phụ ai chẳng phải nịnh-nọt ai, chẳng thèm mất phẩm-giá, chẳng thiết bả vinh-hoa chỉ cùng sông nước làm vui, cùng trăng thanh gió mát làm bạn, lênh-đênh trên mặt nước một vài con thuyền nay đây, mai đó ấy là nhà ta đấy. Vậy ý anh cho là thế nào ?

Tôi cũng cho người là một người anh-hùng ở thời bây giờ, song chưa non sông còn hẹp, nào ai dễ dám chứa cái thân này !

— Anh chài ơi, thiên hạ thiếu chi người tri-kỷ. Tôi chẳng đáng làm tri-kỷ anh ru !

— Chẳng dám.

— Bèo mây gặp gỡ, non nước là duyên, thưởng anh chài cũng thể lòng ta mà cùng ta làm một, để cho non nước này thêm vẻ vui cười, ngõ-hầu giang-sơn này ngày thêm tốt đẹp chẳng cũng hay ru !

— Chịu sao tôi đây khám-đàng...

— Thôi xin anh chớ quá khiêm. Bây giờ anh nên lộn lại thu-xếp việc nhà ngày mai cùng lúc này sẽ lại tới đây.

— Ngài hảo ! Trên sông là nhà ở, tôi há con thuyền này chẳng phải là trụ-vũ để rư? Anh-hùng đâu chẳng là nhỉ, hà tất phải ra chốn thị thường nhỉ nữ.

— Ha ! Ha ! Ha ! Tuệt là anh-hùng lại gặp anh-hùng, tri-kỷ lại biết người tri-kỷ đêm nay nên cùng ta chén quỳnh soãi sang tưởng cũng chưa thỏa lòng.

(Còn nữa) Thanh-vân Trần-tiêu-Quế

TAXÉOL ROGIER

Thuốc chuyên-môn rất mạnh để trị bệnh lậu. Trị các bệnh như Gonnorrhée. — Cystite. — Catarrhe vésical rất hiệu. — Là một thứ thuốc mới các ông thầy thuốc ở thuộc-địa đều khuyên dùng thuốc ấy.

Giá một lọ : 1$00

Bán tại hiệu Bào-chế

L. BLANC

55, phố Paul-Bert, Hanoi

NHÀ BA-CHUÔNG

Cực là hiệu Bào-chế MONTES

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Bệnh đi rửa, xong đe dây, đau đe dây, ăn không ngon, nuốt không xuống, hễ tiêu. Cứ trở sinh ra các bệnh hóc hiểm.

Muốn khỏi các chứng ấy thì nên dùng thuốc :

Elixir Tridigestif

có các chất : Pancréatine. Diastase et Pepsine.

Giá mỗi chai : 1$ 50

Có bán tại : Nhà Ba chuông, Hanoi

Các tiểu-thuyết của Nguyễn-đỗ-Mục

SONG PHƯỢNG KỲ-DUYÊN *(sự tích Chiến-quân công Hồ) đang in lần thứ tư, giá*	0$ 90
THUYỀN-TÌNH BỂ-ÁI *(sự-tích nàng Cách-lân) mới in lần thứ hai, giá*	0 90
TỤC THUYỀN TÌNH BỂ ÁI *đang in lần thứ nhất, giá*	0 90
TÁI SINH-DUYÊN *(sự tích Mạnh lệ-quân), giá*	0 90
TỤ TÁI-SINH-DUYÊN *giá*	0 90

CÁC NGÀI CÓ THỂ ĐƯỢC :

MỘT TRIỆU

HOẶC 500.000, HOẶC 200.000, HOẶC 100.000 QUAN

Muốn được một số tiền ấy, nên mua một cái vé

CRÉDIT NATIONAL 1920

Các ngài có thể được một trong những số tiền kể trên, tùy theo ngày mua vé, vì càng mua sớm được nhiều quan. Hễ mua vé thì được ngay cái vé, rồi cứng tháng có quyền rút thăm, hễ vé trúng số thì được số tiền. Mỗi tháng có một kỳ rút thăm định sẵn một lần, thời hẹn như không nghỉ đến, mà cứ được đến rút số, ai được số quyền rút thăm một cái vé rồi cứ có mình hưởng.

Vé Crédit National mỗi năm tính kỳ rút thăm rút số : 15 ter Janvier, 1er Février, 1er Avril, 1er Mai, 1er Juillet, 1er Août, 1er Octobre, 1er Novembre.

Mỗi lần rút số có :

1 lô	MỘT TRIỆU
1 lô	500.000 quan
2 lô	200.000 quan
3 lô	100.000 quan
5 lô	50.000 quan

Tiền rút số tính kỳ trong một năm cộng là 20 triệu quan

Như vậy rút số cũng để tráng lắm

Muốn được các món rút số kỳ, nên tính 20 quan cho mỗi tháng nhé :

BANQUE NOUVELLE, 8 Rue Papère, MARSEILLE (France) R. C. 6576

Vậy bao nhiêu năm tính mua bằng ngày 15 Mars 1920, các nhà mua sẽ được để điều chỉnh chắc

LẠI MỚI CÓ

Kính trình quí khách,

Bản-hiệu mới nhận được crème « Vernisian » để đánh giầy ta, giầy tây bằng da láng (verni), thứ thuốc này bôi vào láng càng đẹp ngâm lâu da càng bóng và mềm, lâng không bay rớp.

NGUYỄN-TIẾN HÀN

Sellier - Chapelier

7, Rue des Cuirs, Hanoi

MỚI RA ! MỚI RA !

MŨ TRẮNG LIÈGE

hiệu « SỰ TỬ »

Kiểu mới
Thật đẹp
Rất bền
Thật nhẹ

CAO-SU SỐNG

để làm đế giầy (Semelle crêpe)

Bán buôn và bán lẻ

GIÁ RẤT RẺ HƠN MỌI NƠI

Có bán liège và dựa làm mũ

Chapellerie « HAI CHINH », 74-76, Rue du Pont en Bois, Hanoi

Les misérables

DE VICTOR HUGO

(Suite)

C'était une étroite cuve naturelle creusée par l'eau dans un sol glaiseux, profonde d'environ deux pieds, entourée de mousses et de ces grandes herbes gaufrées qu'on appelle collerettes de Henri IV, et pavée de quelques grosses pierres. Un ruisseau s'en échappait avec un petit bruit tranquille.

Cosette ne prit pas le temps de respirer. Il faisait très noir, mais elle avait l'habitude de venir à cette fontaine. Elle chercha de la main gauche dans l'obscurité un jeune chêne incliné sur la source qui lui servait ordinairement de point d'appui, rencontra une branche, s'y suspendit, se pencha et plongea le seau dans l'eau. Elle était dans un moment si violent que ses forces était triplées. Pendant qu'elle était ainsi penchée, elle ne fit pas attention que la poche de son tablier se vidait dans la source. La pièce de quinze sous tomba dans l'eau. Cosette ne la vit ni ne l'entendit tomber. Elle retira le seau presque plein et le posa sur l'herbe.

Cela fait, elle s'aperçut qu'elle était épuisée de lassitude. Elle eût bien voulu repartir tout de suite; mais l'effort de remplir le seau avait été tel qu'il lui fut impossible de faire un pas. Elle fut bien forcée de s'asseoir. Elle se laissa tomber sur l'herbe et y demeura accroupie.

Elle ferma les yeux, puis elle les rouvrit, sans savoir pourquoi, mais ne pouvant faire autrement.

A côté d'elle l'eau agitée dans le seau faisait des cercles qui ressemblaient à des serpents de feu blanc.

Au-dessus de sa tête, le ciel était couvert de vastes nuages noirs qui étaient comme des pans de fumée. Le tragique masque de l'ombre semblait se pencher vaguement sur cet enfant.

Jupiter se couchait dans les profondeurs.

L'enfant regardait d'un œil égaré cette grosse étoile qu'elle ne connaissait pas et qui lui faisait peur. La planète, en effet, était en ce moment très près de l'horizon et traversait une épaisse couche de brume qui lui donnait une rougeur horrible. La brume, lugubrement empourprée, élargissait l'astre. On eût dit une plaie lumineuse.

Un vent froid soufflait de la plaine. Le bois était ténébreux, sans aucun frôlement de feuilles, sans aucune de ces vagues et fraîches lueurs de l'été. De grands branchages s'y dressaient affreusement. Des buissons chétifs et difformes sifflaient dans les clairières. Les hautes herbes fourmillaient sous la bise comme des anguilles. Les ronces se tordaient comme de longs bras armés de griffes cherchant à prendre des proies; quelques bruyères sèches, chassées par le vent, passaient rapidement et avaient l'air de s'enfuir avec épouvante devant quelque hose qui arrivait. De tous les côtés il y avait des étendues lugubres.

L'obscurité est vertigineuse. Il faut à l'homme de la clarté. Quiconque s'enfonce dans le contraire du jour se sent le cœur serré. Quand l'œil voit noir, l'esprit voit trouble. Dans l'éclipse, dans la nuit, dans l'opacité filigraneuse, il y a de l'anxiété, même pour les plus forts. Nul ne marche seul la nuit dans la forêt sans tremblement. Ombres et arbres deux épaisseurs redoutables. Une réalité chimérique apparaît dans la profondeur indistincte. L'inconcevable s'étouche à quelques pas de vous avec une netteté spectrale. On voit flotter, dans l'espace ou dans son propre cerveau, on ne sait quoi de vague et d'insaisissable comme les rêves des fleurs endormies. Il y a des attitudes farouches sur l'horizon. On aspire les effluves du grand vide noir. On a peur et envie de regarder derrière soi. Les cavités de la nuit, les choses devenues hagardes, des profils taciturnes qui se dissipent quand on avance, des écroulements obscurs, des touffes irritées, des flaques livides, le lugubre reflété dans le funèbre, l'immensité sépulcrale du silence, les êtres inconnus possibles, des penchements de branches mystérieux, d'effrayants torses d'arbres, de longues poignées d'herbes frémissantes, on est sans défense contre tout cela. Pas de hardiesse qui ne treasaille et qui ne seute le voisinage de l'angoisse. On éprouve quelque chose de hideux comme si l'âme s'amalgamait à l'ombre.

Cette pénétration des ténèbres est inexprimsblement sinistre dans un enfant.

Les forêts sont des apocalypses, et le battement d'ailes d'une petite âme fait un bruit d'agonie sous leur voûte monstrueuse.

Sans se rendre compte de ce qu'elle éprouvait, Cosette se sentait saisir par cette énormité noire de la nature. Ce n'était plus seulement de la terreur qui la gagnait, c'était quelque chose de plus terrible même que la terreur. Elle frissonnait. Les expressions manquent pour dire ce qu'avait d'étrange ce frisson qui la glaçait jusqu'au fond du cœur. Son œil était devenu farouche. Elle croyait sentir qu'elle ne pourrait peut-être pas s'empêcher de revenir là à la même heure le lendemain.

(A suivre)

Những kẻ khốn-nạn

Xã-hội tiểu-thuyết, của ông Victor Hugo

NGUYỄN-VĂN-VĨNH dịch

(Tiếp theo)

Cái suối ấy tự một cái hố thiên-thành hẹp nhỏ, nước chảy xói mãi vào nơi đất sét mà hóa ra sâu chừng hai bộ, xung-quanh những rêu cùng thứ cỏ cao có ngấn, tục-danh gọi là « cái cỏ ão của vua *Henri IV*, » dưới đáy lót vài viên đá tảng. Trong giữa hố có mạch nước tuôn ra nghe tiếng rộc-rách trong sáng.

Con *Cosette* không kịp thở. Trời tuy tối mịt mà nó đã đi lại quen chỗ ấy rồi. Nó lấy tay trái mà sờ soạng tìm cái cây *chêne* non mọc ngả xuống suối, là cái cây nó thường vẫn vịn mà múc nước; khi tay nó đã vớ được một cành rồi, thì nó bíu chặt lấy, còn tay phải thì khỏa cái thùng múc nước. Trong cái cơn bối-hối đó, sức con bé hình như lại khỏe gấp ba khi thường. Nhưng trong khi nó ngả mình xuống múc nước, thì vô-ý để cái túi *tap-dê* hóa dốc, trong túi có gì rơi hết xuống suối. Đồng tiền mười-lăm xu thành-thử là bon xuống nước. Mắt nó không nom thấy mà tai nó cũng không nghe thấy. Nó xách cái thùng lên gần đầy rồi đặt xuống cỏ.

Khi ấy nó mới thấy mình mỏi mệt hết sức rồi. Nó cũng tính về ngay, nhưng mà mệt quá, bước đi một bước cũng không nổi nữa. Nó đành phải ngồi xuống mà nghỉ, nó bèn phục-vị xuống đó mà ngồi chồm-chồm.

Nó nhắm mắt lại, rồi lại mở mắt ra, không biết vì cớ gì, nhưng tự-hồ có sức dun-dủi không sao làm thế khác được.

Ở bên mình nó thì nước trong thùng long-lanh những vòng tròn như những con rắn trắng.

Trên đầu thì trời kéo những mây đen từng đám lớn, như là những đám khói vậy. Cái mặt nạ ghê-gớm của bóng tối hình như cái xoống nhìn đứa con-trẻ.

Đàng chân trời xa xa thì ngôi hành-tinh *Jupiter* (mộc tinh) đương lặn.

Con bé không biết ngôi sao đó là ngôi sao gì, hoảng sợ mà nhìn sao lặn. Ngôi sao Mộc lúc ấy quả đã gần chân trời, mà lại có đám sương mù che lấp, cho nên hóa ra đỏ ối. Sương lồng bóng sao thì hóa ra đỏ, lại khiến cho sao hóa lớn. Cả một góc trời hình như có một cái thương đau, hay là cái mụt nhọt bừng bừng vậy.

Gió lạnh ở ngoài đồng thổi vào. Trong rừng thì tối đen xì, lá không thấy rung. trời không thấy thoang thoảng sáng mát như những đêm mùa hạ. Đó đây một vài cành cây to lù-lù trước mắt. Những bụi gai nho nhỏ, hình-dáng kì-khu, rin-rít hơi may ở các rìa rừng. Những áng cỏ cao, gợn sóng như lươn bò dưới đất. Những cây gai cây sậy phất phơ trước mặt, khác nào những cánh tay dài có vuốt giơ ra mà túm lấy ai. Một vài sợi cỏ thanh-hao khô rụng, gió thổi bay là mặt đất, tự-hồ như chạy cái gì. Bốn phía đều là những cảnh mênh-mông sầu-thảm.

Bóng tối cũng làm cho người ta chóng mặt. Giống người cần phải có khi sáng. Ai đi vào chỗ tối cũng là thấy dợn. Khi mắt ta nom thấy tối thì trí-khôn ta thấy rối. Trong những chỗ khuất, trong bóng ban đêm, trong chỗ u-ám đầy đặc, có cái gì khiến cho hãn-khoăn, kẻ mạnh-bạo đến đâu cũng thế. Không ai là kẻ một mình đi đêm trong rừng rậm mà không run-sợ. Bóng tối với bóng cây là mắt mơ-màng của ta vậy. Cái vô khả dĩ ỷ-hội nó phác hình nó ra ở cách ta vài ba bước, mà mình bạch như hình ma vậy. Khiến cho ta nom thấy lững thững, hoặc ở không-trung, hoặc ở trong não-chất ta, cái gì hỗ-đồ, cái gì không cầm không nắm lấy được, dường như những mộng thấy hoa ngủ vậy. Nom dáng những-giới tự-hồ thấy những bộ-dạng nộ-nạt. Ta hô-hấp thì tự như thấy hút vào mình những hương-thơm của cái Đại không-không hắc-ám vậy. Khiến cho ta sợ mà muốn nhìn lại sau lưng. Những hang-hốc của đêm, những cái gì nó trợn-trừng trợn-trạo, những bóng lù là lặng im không nói, hồ lại gần thì nó tan đi, những cái gì tối-tì-i mà như rũ tóc, những bụi cây như giận ai như gắt-gỏng, những vũng nước gì nom nó xám ngắt xanh lè, cái gì sẵn-thảm mà phân-chiếu cái gì rầu-rĩ, trời đất mênh-mông mà im-lặng như trong mả, nào nhiều những cái gì không thể biết được, những cành cây ngã xuống tự-hồ có ý để ai tập sa, những thân cây vặn-vẹo nom mà khiếp, những đám cỏ cao như rừng mình như sợ-hãi, bấy nhiêu thứ nó bao-bọc cái thân nhỏ-mọn, thì phỏng biết làm thế nào? Ai dẫu tào-tợn đến đâu, cũng phải giật mình run-sợ, cũng phải ghê-gớm như biết mười ở bên cái nguy-cấp vậy. Tự-hồ hồn vía mình nó cũng hồn nhẹp với bóng tối. Cái cuộc tưởng mình vào trong khí tối như thế, đối với đứa trẻ con thì khiến nên cơn khiếp-sợ, không bút nào tả ra được.

Rừng rậm là một nơi có sinh ra nhiều điềm quái như là cái thế-*giới apocalypse* mà tả trong Sấm-truyền; một cái linh-hồn đứa anh-nhi nó vỡ cảnh ở nơi đó, tự-hồ một con chim ngắc-ngoải chết ở dưới những từng cuốn lá cây, ban đêm nom nó tông-hốc.

Con *Cosette* không vỡ được cái cảm-giác của nó là thế nào, nhưng nó cũng nghe như là cả cái chu-vi vũ-trụ to mà đen xì đó, như nắm lấy nó vậy. Cái cảm-tình của nó bấy giờ không phải là tình sợ-hãi mà thôi, nó là một cái ghê-gớm hơn sợ-hãi. Con bé rừng mình, cái rừng mình ấy lạnh thấu đến tận tâm-can không có tiếng nói nào tả ra cho đủ nghĩa. Con mắt nó bấy giờ hãm-hãm. Nó nghe trong mình nó hình như biết trước rằng đêm sau cũng một giờ ấy rồi nó lại phải vào chốn ấy, dầu nó làm thế nào cũng không tránh khỏi.

(Còn nữa)

Những hồi từ đầu, đã in thành sáu quyển, một bên chữ Pháp, một bên quốc-văn, bán giá như sau này :

Phần thứ nhất.	Quyển I	223 trang, bán.		0 $ 50
	— II	203	—	0 45
	— III và IV	159	—	0 35
	V và VI	193	—	0 45
	VII và VIII	314	—	0 65
Phần thứ hai,	Quyển I	213	—	0 45

Ở xa phải trả thêm tiền cước, mỗi quyển . . . 0 $ 20

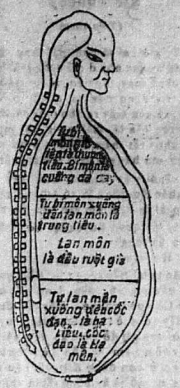
Cả sáu quyển gửi làm một gói 0 60

KHẢO VỀ Y-HỌC CỔ CỦA TA

Cảm-nang trích lục

(Tiếp theo)

Tam tiêu

Tam tiêu là thượng tiêu, hạ tiêu, trung tiêu.

Thượng tiêu tự bí-môn (cuống dạ giấy) giới lan, chủ nạp thủy cốc mà đưa xuống con vị (tạ-giả).

Trung tiêu tự bí-môn giới xuống cho đến lan-môn, chủ euối rượt non tiếp với đầu ruột già), tức là cả đoạn dày và ruột non, nó làm cho đồ nhuyễn đồ ẩn, hóa sinh tân dịch, để nuôi thân thể.

Hạ tiêu tự lan-môn xuống đến cốc đạo, (cũ ỗ phóng đại tiện) chủ tế những bã già thầy cốc ra ngoài.

Kinh này khi thì nhiều, huyết thì ít. Cứ đến giờ hợi (quãng 12 giờ đêm hay là 1 giờ đêm) thì khí huyết ở các kinh mạch rút vào tam tiêu.

Kinh trung tăng nói : Tam tiêu tức là ba nguyên khí của người ta, nghĩa là nguyên khí ở thượng tiêu, nguyên khí ở trung tiêu; và nguyên khí ở hạ tiêu, nó chủ lĩnh xuống ra vào, mà tóm lĩnh năm tạng, sáu phủ, vinh huyết, vệ khí, (vinh là trong mạch máu, vệ là ngoài mạch máu) kinh mạch, lạc mạch, (kinh là mạch máu dọc, lạc là mạch máu ngang). Tam tiêu thông, thì trong ngoài, tả hữu, trên dưới đều thông, khí huyết thu lưu, vinh dưỡng thân thể, đó là một cái kho tàng chính giữa, rất không khoáng, rất to tát, bao nhiêu đường khí trong mình người ta, thông hội vào đấy cả, hình sắc, nơ đồ thấm, chứ không phải là không có hình dạng, chỉ có tên không thôi đâu.

Lời hỏi :

Cứ như bản đồ này, thì hạ tiêu là tự lan môn giở xuống mà dưới đồ thuyết thì lại cho là tự u môn giở xuống, không hiểu làm sao ? xin các ngài giảo chính, cứ như ý tôi, thì xin theo nghĩa đồ thuyết

(Con nữa) Phùng-năng-Tĩnh

Luận thư-pháp

(Thư-pháp là phép chép sử)

(Trích dịch Âm-bằng thất văn tập)

(Tiếp theo)

Lại còn thế nầy nữa: những điều mà các nhà có sổ cứ gọi là công là tội, là thiện là ác, cũng có phải là công là tội là thiện là ác đâu. Những việc họ chép ở trong sử, toàn là việc quân chủ với thần thiếp ở cao thiệp với nhau. Đại khái những việc làm có lợi cho vua đời ấy, thì gọi là công gọi là thiện, có hại cho vua đời ấy thì gọi là tội, là ác. Cái người mà nhà sử biểu dương hơn nhất, là người hết tài hết tiết, cái người mà họ cự tuyệt tệ nhất, là người phản nghịch và người thờ hai họ. Nay người ở tiết thì vẫn đáng quí thật; nhưng người vua có nói: vua vì xã-tắc mà chết thì mới nên chết theo, nếu chỉ vì riêng thân vua mà chết, không phải là người chí thân yêu của vua, tại sao lại chịu thiệt thòi thế, như thế thì tử tiết đáng quí, là chết vì nước, chớ không phải là chết theo vua. Thử xem từ nhà mười bốn đời vua ở Trung-quốc, những người gọi là trung thần, được mấy người, lại làm tôi tớ một lần chưa mấy người, lại làm tôi tớ một lần nữa, thật là đã vô liêm sỉ, không cần phải nói nữa. Đã đành rằng thế, nhưng còn bỏ một lẽ này nữa: người có lòng muốn cứu dân cứu nước, muốn mượn cái thế lực đã thi thố cái tài học của mình, như là Phật-Bật với, đâu Không tử muốn đến; Công-sạn với, đâu Không tử cũng muốn đến; đông Y-doãn nằm lần đến với vua Thang, và năm lần đến với vua Kiệt, có ai dám lấy việc ấy mà chê hai đức thánh nhân ấy đâu. Còn những người có giữ lấy ngôi quan, ăn lương bổng, chẳng làm được việc gì ích quốc lợi dân, chỉ trọn đời thờ mồ-hộ, để thỏa cái chí vinh tị ấp phì, thì ai cần gì những kẻ trung-thần lấy đầu mà đong, lấy xe mà chở như thế. Sách Công-mục của Cung-tử chép: « Mông-đại-phu Dương-hùng-tử », (nghĩa là quan đại-phu của Vương-Mãng là Dương-hùng chết, chú rằng Hùng làm tôi nhà Hán mà lại thờ Vương-Mãng, là hay tỏ thất-tiết thờ hai họ), người đời sau bèn thu-pháp đều tìm-tòi khen là hay; ta thì cho là tri nhân xách cho Dương-hùng không ra gì mà thôi, còn cái giá-trị của Dương-hùng thì có quan-hệ gì đến việc tử ở Mãng hay là không thờ Mãng đâu. Vương-Mãng làm vua với Tiêu-Hán làm vua, có khác gì nhau, cũng là dân tộc ta, mà rứt bách bạch ra rằng thờ Hán giữa này là trung nghĩa, thờ Mãng giữa kia là gian nịnh, ta không biết là vì cớ gì. Dương-Hùng ở nhà Hán, không từng dự quyền chính trị, cũng từng đứng trên triều đình, lấy ngay cái ý luận của nhà chép sử mà nói, thì với Ngụy-Trưng thờ nhà Đường, tội còn nặng hơn nhiều, thế mà làm sao lại chỉ một mình Hùng phải mang cái tỉnh không tốt, là tại Lý-tử-Dân may mà Vương-Mãng không may, cho nên thành ra Ngụy-Trưng may mà Dương-Hùng khốn, may mà thôi. Ta nói thế không phải là khiến cho Dương-Hùng là một người khinh bạc đi mất đâu, là ta ghé rằng cái người cầm-quyền chế kiểu rất có tiếng ở trong các nhà chép sử của Trung-quốc, cái lý-thuyết đã cần nhắc người chỉ có thế mà thôi, thì là sử học với nhân-quần còn có quan-thiệp chút nào không. Còn đến như chuyện phẩm bình thì không biết rằng anh đình trưởng ở Tứ-thượng (vua Cao-tổ nhà Hán trước làm đình-trưởng Tứ-thượng) có khác gì người lí bát ở Ngu-dương; Dương công ở Tân-dương (vua Cao-tổ nhà Đường trước được phong là Dương công ở Tân-dương) có khác gì thân phiên là Thảo-Hảo; quan Kiểm-điểm ở Trần-kiều (vua Thái-tổ nhà Tống, trước làm chức kiểm-điểm) có khác gì quan hiệu tý ở Ly-sơn, thế mà một đằng phải giết cả ba họ, mà lại mang cái tiếng loạn tặc, một đằng thì ngồi trên chín trùng mà được hưởng cái hiệu thánh-thần, ở đời còn có chính nghĩa gì nữa đâu, chẳng qua được là vua tôi ưa là giặc, chỉ cốt trông vào thế lực mà thôi. những người bày tôi liều chết mà can ngăn, thì biếm-truất ra, cũng hoà hợp với công đức; mà trong cái bọn những người bày tôi can thẳng ấy, thì trong mười cũng đến chín người vì việc riêng của một họ, chỉ có một người vì việc lợi ích chung của quốc dân, mà một người ấy, thì nhà sử cũng không biết đến cùng cho làm, ôi ! ta tiếc tỏ vì cớ gì rồi. Quân chủ làm sai nhất, là những người vì mình mà tử tiết, thứ nữa thì đến những người can-ngăn những tính hư việc hèn của con cháu mình, để giữ ngôi báu được lâu dài; quân chủ cầm giữ: thứ nhất là những người bỏ mình mà đi thờ người khác, cầm giết làm nhục, là những người gây chuyện mà chống chọi với mình, cho nên quân chủ thường hay phạt chỉ xét cần nhắc ở đó.

(Còn nữa) X. dịch thuật

DELEULE & DETOUILLON

76, Phố hàng Trống, Hanoi

Quí-khách nên mua những xe-đạp thượng hạng mà giá lại rẻ không đâu bằng

XE-ĐẠP TERROT :

Thượng hảo hạng	62 $ 00
Hạng đi đường xa B.	52. 00
Hạng đi đường xa A.	50. 00

XE-ĐẠP ALCYON :

Thượng hảo hạng	60. 00
Hạng đi chơi	52. 00
Hạng đi đường xa.	48. 00

XE-ĐẠP « DRAGON D'OR » . . 40. 00

3036

MAO-SENG

57, Rue Jean-Dupuis (Phố Mới), Hanoi

MẮT nói số 243

Hiệu tôi mở từ năm 1889, kể được 34 năm chuyên nghề làm các thứ gạch hoa, công, chắn-song bằng xi-mo. Được nhiều giấy khen của Nhà-nước.

Hàng tốt, giá cũng hạ, vì hiệu tôi muốn mong đông khách

Qui-khách có dùng, xin mời chiếu cố.

MAO-THINH kính cáo

Các việc linh trưng và đấu giá

Ngày 23 octobre. — tại phòng Hội-đồng tòa Đốc-lý Hanoi sẽ gọi lính trưng những việc sau này :

Hồi 9 giờ 30 : Trưng cơm cho các người ốm và các người vaan giữ tại nhà thương, nhà thương congai, nhà thương lây của thành phố Haiphong từ 1er janvier 1927 tới 31 décembre 1928.

Hồi 9 giờ 45 : Trưng cấp các giấy in cho thành phố Haiphong dùng từ 1er janvier 1927 đến 31 décembre 1928.

Hồi 10 giờ : Trưng việc nhuộm đen để gián vào thẻ căn-cước của các người ở Haiphong và vào sổ tây của các người bồi bếp, từ ngày 1er janvier 1927 đến 31 décembre 1929.

Hồi 10 giờ 15 : Trưng cấp các vị thuốc và vải buộc thuốc cho sở Y-tế của thành phố Haiphong từ ngày 1er janvier 1927 đến 31 décembre 1928.

Hồi 10 giờ 30 : Trưng cấp thóc, rơm gạo, khoai, cám để nuôi lợn nguyên cho sở Lục-lộ thành phố và sở Đốc-lý từ ngày 1er janvier 1927 đến 31 décembre 1928.

Hồi 10 giờ 45 : Trưng cấp dầu essence và dầu mỡ dùng cho các sở của thành phố Haiphong từ ngày 1er janvier đến 31 décembre 1927.

Hồi 11 giờ : Trưng cấp thịt bò, bánh tây, trứng, cá và các thứ quả dùng để nuôi các loài vật tại vườn bách thú Lạch-tray ở Haiphong từ ngày 1er janvier đến 31 décembre 1927.

Các sở điều lệ đều để tại Tòa Đốc-lý Haiphong.

Đến ngày 25 octobre hồi 15 giờ ai có Công-chiếu Hanoi sẽ gọi lính tham việc làm đường đá ở tỉnh sở 73 từ cổng xuyên đến quảng-nguyên tỉnh Hà-đông.

Vệ làm đường :	3.430 $ 00
Ký quĩ tạm :	50 00

Ngày thứ hai 25 octobre 1926 — Hồi 16 giờ tại sở Công-chính Hanoi sẽ đấu giá làm một cái nhà ăn và một nhà tắm cho trường nam Sư-phạm Hanoi. Việc này trước định vào 15 septembre nay hoãn đến 25 octobre 1926.

Ngày 27 octobre 1926 hồi 15 giờ. — Tại nha Thương-chính Hanoi và Saigon gọi lính-trưng các sở và gấy lo cho các sở Thương-chính trong năm 1927. Tiền lính trưng phải khai bằng bạc và bằng xu.

Điều lệ để tại tòa án nha Thương-chính Hanoi và phòng kế-toán nha Thương-chính Saigon.

Ngày thứ tư 27 octobre 1926. — Hồi 13 giờ tại nha Thương-chính Hanoi và Saigon cho lính-trưng việc in sổ và bán các giấy in dùng trong sở Thương-chính năm 1927. Tiền bán phải tính bằng bạc và xu.

Điều lệ để tại sở Thương-chính Haiphong.

Ngày 28 octobre 1926 hồi 9 giờ. — Tại đạo Bảo-xa phía Bắc, ở nhà ga Hà-nội gọi lính trưng cho các đạo bảo-xa phía Bắc ở Hà-nội và Trung-kỳ trung-trung ở Tourane.

Lô thứ nhất. — Bảy vạn bốn nghìn kilos (74.000 k.) dầu để làm trục bánh xe.

Lô thứ hai. — Sáu vạn sáu nghìn kilos (66.000 k.) dầu để làm các ton mây.

Các giấy mà về việc lính trưng này để tại phòng giấy ông ký-sư chính đạo bảo-xa phía Bắc (Bureau de l'Ingénieur Chef de l'Arrondissement des chemins de fer du Nord pour Hanoi) và phòng giấy ông chánh ở Hàng-hải (Service Maritime du Tonkin) tại Haiphong.

Thế nào là bệnh trĩ ?

Bệnh chỉ là mọc mạn trong dại chẳng mề sinh ra, nên đó mắc bệnh thì đại tiện đau sót một nhọc, sau khi đại tiện lại thấy ra huyết, thường gọi là lòi rom. Ngài nào có bệnh này nên kịp chữa, để lâu có thể ăn thành đại chẳng.

Vậy xin Liệt-qui lưu tâm giới thiệu cho vạn tự.

TRƯƠNG-QUẾ-LÂM

Tại KHOA Y-SINH

98, Phố hàng Bồ-sạp, Hanoi

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Muốn chữa khỏi các bệnh về đường tiểu-tiện thì nên dùng thuốc:

ABLENNOL

là thứ thuốc chữa bệnh lậu rất thần hiệu.

Chế toàn bằng chất: Santalol chất: Salol và chất: Urojormine

3001 **Giá 1$30 một hộp**

Cải-lương Hí-viện

RẠP HÁT MỚI

42, Phố Hàng Bạc, Hanoi

Sắp sửa diễn

CHÂU VỀ HỢP-PHỐ

Chèo cải-lương

Tối thứ sáu 22 Octobre

BẰNG NHÂN THẾ GIÁ

Làm mối không nên phải đến cửa nhà. Cỗ tích rất buồn cười.

Tối thứ bảy 23 Octobre

Diễn lại

OAN BÀ THỊ-KÍNH

Chèo cải lương

Soạn giả: Nguyễn-đình-Nghị

Lần này có sửa đổi lại cách ra trò.

Tối chủ-nhật 24 Octobre

Thu nửa tiền

CHỌN ĐÁ THỬ VÀNG

Hát chèo cải-lương

Hài kịch rất buồn cười

Hai cô cậu kén chọn một cách khác thường, hai bên cùng lập kế thử nhau, thế mà thành ra xuýt nữa cậu cả vỡ nhâm phải con nụ. Kịch này có ý khuyến giới về việc hôn thú và bổ ích cho gia-đình giáo-dục

Tối thứ hai 25 Octobre

GÌ GHÈ ĐA ĐOAN

Mấy đời bánh đúc có xương.

Mấy đời gì ghè có thương con chồng.

Tại hiệu MOREAU Jeune

5, phố cửa nhà thờ, Hanoi

Mới đến nhiều các thứ dạ may quần áo rất đẹp kiểu tối tân — Dạ đủ các thứ rất lịch-sự ở Paris — Muốn lấy mẫu thì viết giấy đến mà lấy. 5.912

Mấy điều khuyến về cách đề-phòng bệnh đau mắt

Quan Bác-Sỹ CASAUX, hiện bây giờ làm giám-đốc Nhà thương chữa mắt ở Hanoi, khi có đại hội-đồng bàn về các chứng bệnh xứ nóng tại Saigon năm 1913, đã nói rằng xứ Đông-dương là một xứ nhiều người lòa thứ nhất.

Quan Bác-Sỹ ấy lại nói rằng phần nhiều những mục-tật ấy cũng chỉ tại các chứng đau mắt thường mà sinh ra, nếu sớm biết chữa thì không đến nỗi nào.

Mà bệnh đau mắt lại là một bệnh người Annam mắc phải không biết bao nhiêu mà kể.

Vì thế cho nên phải tìm phương ngăn-ngừa bệnh ấy, và khi mới đỏ mắt có nhử mắt, đã phải chữa ngay; phải có một thứ thuốc đau mắt rất kiến hiệu là vì lẽ ấy.

Bản-hiệu đã đến tận quan danh-sư, mới nói đến trên kia xin một cái đơn để chế ra một vị thuốc đã rẻ tiền mà lại kiến hiệu mà tra vào mắt không đau. Thuốc phê theo đơn ấy chính là thuốc.

COLLYRE JAUNE

selon formule du Docteur CASAUX

Hiệu bào chế CHASSAGNE

Lafon và Lacaze

Ở bằng bào-chế đệ nhất hạng tại Đại-hội-chợ Đông Pháp, kỉ-nghiệp

49, Rue Paul-Bert, Hanoi

Cũng vì cái nạn cờ bạc. — Nghe đâu đêm mới rồi đây, một nhà giàu kia, ở phố Châu-cầu, bị một lũ cướp đến, vào nhà rất to, vơ vét những như vậy khá khá. Nương nhà mất của không trình, ấy cái hại cờ bạc là thế đấy, thua thấy vào tất phải sinh ra trộm cướp, và lại con bạc các nơi kéo về đông như nước chảy, kẻ gian dễ đường lẫn lút, khó lòng phân biệt được kẻ nào người gian. Nếu cái nạn cờ bạc ở tỉnh này không sớm trừ đi, thì sẽ phương hại đến sự trị an trong hàng tỉnh, người sở tại thành-nhiệm chẳng đâu, hà nên làm ngơ mãi thế!

VIỆC TRUNG-KỲ

HUẾ

Cũng lụt. — Vì mấy trận mưa to quá, nên con đường thuộc địa số 1 từ Huế đến Quảng-trị và ở Faifoo bị đứt nhiều chỗ, ở Faifoo chỗ thì ta nhiều nơi ngập sâu đến một thước tây. Ở Huế vì trận gió to, nên trong thành phố cũng bị hại nhiều. Một người bị gãy điện đứt chạm phải chết cháy.

Đường xe lửa về phía nam Trung-kỳ, ở km 138 bị lán, nên xe lửa phải tạm đình trong khoảng từ Phú-trạch đến Đông-hà.

VINH

Hai tối chiếu ảnh lấy tiền giúp các đồng bào bị lụt ở Bắc-kỳ. — Tối 30 tháng chín và tối 1er tháng mười tây, chỉ em chúng tôi (Mmes Chavallon, Han-Tèu, Monier, Lejeune, Pasn-Phát, Đốc-Minh, Calard, Cottin, Bang-Tá, Hội-Tịnh) được quan trên cho phép thuê phim mượn rạp, cổ động mời các quan, các ông, các bà nhân dân trong thành-phố Vinh-Trường-thi-Bìnhthầy, đến coi để lấy tiền gửi đi giúp các đồng-bào bị lụt. Đêm hôm hai tối hôm ấy mưa gió luôn, ít người đi coi, song nhờ có quan Chánh-công-sứ Vinh cho giấy đi bá cáo trong thành phố trước, cho nên các quan, các ông, các bà nhiều người chiếu cố đến, mua vé trước mà không đi coi; tiếng rằng hai tối ấy mua gió ít người đi coi, mà số tiền bán vé cũng thu được đến ba trăm đồng một hào (300$10).

Chi tiền thuê phim mượn rạp hết bảy chục đồng (70$00), tiền vật liệu hai đồng (2$00). Còn các khoản phí tổn khác như là: trần thiết tại rạp, đem ô-tô đi cổ động hai lần, và in vé cùng giấy cáo bạch, thời nhờ Mm. Bang-tá, Hội-Tịnh và hiệu Tân-hóa, sẵn lòng giúp cho cả.

Vậy chị em chúng tôi kính gửi mấy lời cảm tạ các quan, các ông, các bà sẵn lòng quảng đại, người xuất tài; kẻ xuất lực, tán trợ cuộc lễ mọn ấy cho được hoàn toàn.

Số tiền 300$10, trừ tiền chi phí đi rồi còn được 226$10 chị em chúng tôi đã nộp tại tòa Sứ Vinh, nhờ quan Chánh-công-sứ gửi ra đại hội-đồng Cứu-tế ở Hanoi rồi. Xem số tiền 226$10 ấy cũng nhỏ mọn lắm chẳng thấm thía vào đâu, nhưng của ít lòng nhiều, gọi là một chút tỏ lòng « tương lân tương tế », xin các đồng-bào ở nơi bị lụt chứng cho, thời chị em chúng tôi lấy làm vinh hạnh lắm.

Nay kính lời,

Hội-đồng tổ chức

PHÒNG THĂM BỆNH VÀ CHỮA RĂNG CỦA ÔNG ĐỐC-TƠ COLLOMB

32 Phố Đồng khánh, Hanoi

Nhổ răng, không chút đau đớn — Thay răng chữa răng — Thăm bệnh.

Có phòng khám bệnh cho người An nam, mở cả ngày.

Tính giá riêng 3065

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Những người xanh bủng, huyết kém, nhất là con gái, những người đau mới khỏi, những người bị ngã nước mới khỏi nên dùng thuốc:

Peptonate de fer MONTÈS

Trước mỗi bữa cơm chính uống mấy dọt.

Giá tiền 0$90

?

SINGER

Mấy lời ngỏ cùng các ngài mua máy góp ở những miền bị lụt

Thưa các ngài,

Bản công-ty có lời nhắc để các ngài biết rằng: Cứ theo như điều-lệ ở trong giấy cam-đoan của bản công-ty, mà khi các ngài mua máy góp đã ký nhận thì lệ góp tháng cứ mỗi tháng phải góp một lần. Nhưng vì đã hai ba tháng nay giới làm lụt-lội, vậy bản công-ty cũng để các ngài chịu góp bấy lâu, nay nhờ giời nước đã cạn và công-việc đã sẵn thì các ngài nên kíp gửi tiền về góp, chớ đừng nên để công-ty phải cho người đi đòi hỏi thêm phiền và các ngài sẽ phải chịu tiền lộ phí.

Đã nhiều lần bản công-ty phát cáo-bạch và đăng báo giận các ngài nếu có mua mandat về góp máy thì nên gửi cho M. Lu-Buu-Di, song cũng còn nhiều ngài chưa hiểu cứ dùng tên cũ nên bản công-ty lại phải gửi trả lại, vậy tự nay trở đi các ngài cứ gửi cho M. Lu-Buu-Di.

Cie des machines à coudre « SINGER »

42, Rue Phúc-kiến, Hanoi

Dépuratif Ribal

Thuốc tẩy huyết và tiêu độc

Thuốc này rất hiệu, rất có tiếng, nên thành ra một thứ thuốc rất quý. Dùng trị bệnh người ấn rất hiệu.

Giá tiền: **1$30**

Pommade Ribal

Làm cho đỡ đau, trừ trùng độc, làm cho lên da, dùng để trị các bệnh lở, và các bệnh ngoài da. Thuốc ấy dùng phụ vào với thuốc Dépuratif Ribal.

Giá tiền: **0$80**

BÁN TẠI HIỆU BÀO-CHẾ

L. BLANC

81, phố Paul-Bert, Hanoi

3007

Cần nhiều thợ nguội

Hỏi tại sở Phạm-văn-Phi ở Vinh nên ấn ngay

GIƯỜNG HONG-KONG

bằng sắt và bằng đồng, Lò-so — Nệm — Gối — Màn đen và các đồ dùng trong phòng ngủ — Giường gấp đi đi dường

THAY LÒ-SO — SƠN GIƯỜNG

Hiệu TRỊNH XUÂN NGHĨA, 7 R. du Chanvre Hanoi — Tél. n° 502.

PHÀM,

Thứ chè tốt thời quanh năm uống lúc nào cũng thơm ngon. Thường lâm hạng chè chỉ vào độ đầu xuân thì uống được, lỉ lâu thì nhạt nhẽo. Đấy là hạng chè già lá cho nên gìn giữ đến thế nào cũng không tránh khỏi được sự biến-động.

NHƯ,

Muốn được hạng chè chính hiệu NINH-THẢI thời quanh năm lúc nào cũng ngon thơm. Vậy qui-khách muốn tránh sự biến-động ấy xin chực tiếp quá bộ chiếu cố cho bản-hiệu tại Hanoi, Haiphong và Nam-định.

NINH-THÁI-HIỆU

số 10, phố hàng Ngang, Hanoi

số 113, phố Khách, Haiphong

số 78, phố hàng Trống, Nam-định

Kính-cáo

Nhà Ba-chuông

TỨC LÀ HIỆU

BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Thay huyết xấu. Trị bệnh mất máu, khi huyết suy gầy, thân thể mỏi mệt gầy còm, hay vì kém huyết sinh ra rỏ phổi, làm cho hay ho vội.

ẤY LÀ

THUỐC NƯỚC BỔ HUYẾT

MÁU BỔ 1$40

3001

TÔ-HỒNG-ANH

HIỆU MAY QUAN ÁO TÂY

ĐƯỜNG FRANCIS GARNIER, SỐ 1 (TRÔNG RA HỒ HOÀN-KIẾM)

Các hàng mới ở Tây sang: Hàng demi saison: *tropical* các mùi, *gabardine* các mùi, *serge* trắng gioc xanh và *serge* trắng gioc đen, *alpaga* sám và đen.

Hàng rét: *laine fantaisie* đủ các mùi, *serge* mùi tam giang, đen và *serge marron multicolore.*

Hàng may *pardessus*: *raline noir, marron clair, marron foncé* và *raline multicolore*, vân vân.....

Các qui-khách muốn mua xin đến chọn ngay từ bây giờ. 3060

KHÁCH SẠN

(HÔTEL LÊ-VĂN-AN)

ANNAM QUINHƠN

Kính trình qui-khách,

Tôi mới mở nhà khách sạn rộng-rãi sạch-sẽ có đủ:

— Buồng ăn (cơm ta, cơm tây.....)

— Buồng ngủ (đường ta, đường Hồng-kông, nhà tắm.....)

— Nhà để xe và xe ô-tô cho thuê.....

Xin các ngài chiếu cố.

Đánh giây thép thì đề: LEVANAN Quinhon

3064

SẢN-NHIÊN-ĐÀI

Bản-hội sắp mở một

Cuộc hát đấu rất rực rỡ

Tuồng Nam, tuồng Bắc, chèo Kim, chèo cổ, cải-lương đủ các giọng, các lối và các điệu.

Có giải thưởng to

Nay hiệu đã có lính 80 vai vừa đào, vừa kép ở Hanoi và các tỉnh về, tình-nguyện xin hát.

Bạn hát còn ai muốn dự cuộc này tại gửi giấy ngay cho bản-hội trước ngày 30 octobre 1926.

Khi nào khai diễn bản-hội sẽ loan-báo trước, và sẽ mời các quý-khách cùng các hội-viên đến chứng giám.

Tối thứ sáu 22 Octobre 1926

Hát tuồng

TAM KHÍ CHU-DU

Tối thứ bảy 23 Octobre 1926

Diễn hai tích tuồng:

1° TRIỆT GIANG PHÙ A-ĐAU

2° PHÓ-HỘI LỖ-TÚC

Từ hôm bản-hội mộ được bạn hát tuồng toàn người Bắc diễn, buổi nào cũng được các quý-khách hoan-nghênh lắm. Vậy đến ngày chủ-nhật 24 octobre 1926 này bản-hội xin chọn một tích tuồng đặc-biệt để hiến các cô các cậu học-sinh trong thành-phố. Đúng một giờ chiều khai diễn. *Giá chỗ ngồi ở dưới nhà từ hạng nhất đến hạng ba lấy đều nhau mỗi ghế là một hào (0 p.10).* Ai lấy vé trước thì được ngồi hạng nhất.

Còn trên gác thì để riêng mời các hội-viên cùng gia-quyến lại xem.

Ông bà Hội-viên nào muốn mang quý-quyến lại xin nhớ mang theo giấy vào cửa.

Bán vé từ tối thứ bảy.

Ngày chủ nhật 24 Octobre 1926

Diễn tiếp

HẠ VU-VƯƠNG

DU GIANG-NAM

3006

TAM-TINH-Y-QUÁN

Phố hàng Ghé-gu, số 16, Nam-định

Thuốc lậu và giang-mai, bản-hiệu chữa khỏi và đặt nọc, không tốn tiền, lại cảm đi như thường. Mỗi chai 1 p. 00, thuốc thứ 0 p. 50, giang lở dùng thuốc nội 1 p.00 bệnh giang hay bẩm trí mọc thêm thịt ra thời chữa cũng khỏi, mỗi hộp 1 p.00, nọc lên hay giang mà lây sang người dần bé, sinh ra kinh không đều, hoặc sinh ra bạch đái mất cả, thời dùng thuốc bổ huyết tiêu nọc, mỗi hộp 1 p.00 thứ tạo cao 1 p 50 một chai.

Thuốc cai nha phiến ngại nào ăn năng đi làm uống cũng khỏi, người vừa khỏe vừa đi làm được, không phải nghỉ, hoàn nhất 2 p. 00, hoàn nhì 1 p.00, chai con 0 p. 50, nhức đau mất cả lông quầm cả lông mi lẫn hiệu chữa cắt và khâu mắt đẹp không có sẹo tong một giờ thuốc khỏi, mỗi mắt 1 p.00 (mắc ngoài).

Bản hiệu chữa đủ các chứng bệnh mới, lâu, ngày trọng, số sống phức tạp, chữa cũng được mỗi bệnh thời tờ người giàu có lắm phải giá, người nghèo cũng quá không có tiền xin thuốc cũng cho, chữa các chứng như sau này: đàn ông mộng tinh, di tinh, liệt tinh, hoạt tinh, tinh loãng, tinh không đông, đương lợy; đàn-bà kinh thấy không đều, huyết ít, hư yếu đau, huyết bế, huyết loãng, kinh thấy ra lâu miên không đi, hay có đi không nước bánh dài, đàn ông đàn bà đau bụng đau lưng, kinh phong thấp, phụ thũng, cổ chướng, tê bại, trẻ con tinh giản thổ huyết, khắc huyết, ỉa huyết, tiểu huyết, ho lao, ho hen, đàm suyễn thở, thổ tả xây huyết, ngày ra huyết trắng, sản hậu, tiểu sản, đau đầu hoặc thiên đầu thống, khí hư, giá mỗi hộp 1 p. 00, hay một chai nhỏ tá 5 p. 00, 6 hộp thuốc đau mắt đánh những bệnh tốt nhất 1 p. 00, chai con 0 p. 50, các thứ thuốc tốt ... 0 p. 50, 0 p. 30 một chai.

Các tỉnh ... xa viết thư về hỏi bệnh, bản hiệu xin thuốc tới ngay cách lĩnh hóa giao ngân. chỉ nên chăng gửi được cước-con-con-bạc, xin cho mua-tem trước. đề cho M. TRẦN ĐỐC-SỞ chữ TAM-TINH, nhà hàng Ghé gu, số 16, tỉnh Nam định. 3035

Rượu bổ-đào:

TONIQUE TONKINOIS

Có tờ chứng-chỉ ban khen của HOÀNG-THƯỢNG

Theo bình tự-nhiên in ra đây, chữ không như có mấy thứ thuốc về những hình lạ, làm trò-cười cho trẻ-con và người có tri không ai có thể tin được!

Các thứ rượu nhỏ càng ngày càng thấy nhiều mãi ra, nhưng xét ra thì chỉ có thứ « *Tonique Tonkinois* » là có giá-trị hơn cả vì rượu ấy bao giờ làm cũng rất là cẩn-thận, đã từng được sắc chỉ của quốc-vương Đại-nam và Ai-lao ban khen.

Vậy như thế, thì các ngài cũng chỉ nên dùng thứ rượu ấy và nên nhớ kỹ lấy cái dấu hiệu của thứ rượu ấy.

Rượu này đã kê-cứu theo thủy-thổ và tính-chất người phương Đông mà chế ra, cho nên người bản-xứ già, trẻ, đều dùng được cả! Xưa nay chưa có ai đã dùng mà chê được! *Giá bán rất rẻ: 2$25 một chai lớn; từ sáu chai giở lên sẽ trừ hoa-hồng, tùy theo nhiều ít.*

Bản-hiệu không cần phải vẽ những hình kì-dị làm lạ mắt thiên-hạ và trò chơi cho trẻ-con, lại kể những truyện khó tin, người có kiến-thức chẳng ai tin được. Đã vậy giá bán lại đắt quá, mà vị-tất có được công-hiệu cho tính-chất người bản-xứ.

Bào-chế MONTÈS

54, Phố Tràng-tiền, 54

HANOI

Xin xem kỹ các cao-bạch của bản-hiệu ở trong thứ tự từ hàng này.

Agents généraux en Indochine: CHARRIÈRE, DUFOURCQ, GARRIGUENC & Cie

Rắc thuốc bột

SUDOL

thì tức khắc tuyệt nọc

RÔM-SẨY

Lúc đang ngứa ngáy khó chịu được rắc thuốc Sudol thì thấy dễ chịu lạ thường, mà sau rôm-sẩy không mọc lên được nữa.

Thuốc này quý vô cùng, mà giá lại rẻ.

Một hộp lớn : 0$50

Bán tại hiệu Bào-chế

CHASSAGNE

Số nhà 59, phố Tràng-tiền

HANOI 3002

SÁCH MỚI XUẤT BẢN

LA COMPOSITION FRANÇAISE

aux examens franco-annamites

của M. L. HOULLIER

Giáo-sư trường Bảo-hộ soạn riêng cho học-trò Việt-Nam

Bán tại nhà in bản-quán

Giá mỗi quyển. . . . 0$30

Tiền cước mỗi quyển . 0,12

Ai ở xa xin viết thư về cho

ông BÙI-XUÂN-THÀNH

61 — 63, Rue du Coton — Hanoi

CỨ MỖI NGÀY

tại cổng

MỘT VIÊN THUỐC HƯỚT

CỦA ÔNG

Lương-y DEHAUT

uống trước khi dùng cơm,

thì CHẮC BỤNG KHỎE MẠNH LUÔN

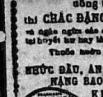
và ngăn ngừa các chứng bệnh nguy hiểm bởi tại huyết xấu hay là ăn không tiêu mà sinh ra.

Thuốc hướt giữ trí các chứng bệnh

NHỨC ĐẦU, ĂN KHÔNG TIÊU,

NẶNG BAO TỬ, CHÓNG MẶT,

KHÔNG THƯ THỚI.

BÁN TẠI: Nhà đông Lương-y DEHAUT, 167, Pasteur, St-Denis Paris, cùng khắp trong mấy tiệm thuốc.

THUỐC CHỮA BỆNH NHỨC ĐẦU

Ngủ là rất cần dùng cho khi mệt nhọc. Nếu khi nào ít ngủ hay không ngủ được, nhức đầu, nhức gân, đau lưng, đau thần kinh hệ, hay là vì nóng nực không ngủ được, nếu không chịu chữa ngay các bệnh ấy thì sẽ sinh ra gầy mòn, yếu đuối, đau gân, thực là nhiều nỗi thảm thương. Muốn chữa khỏi các bệnh ấy, muốn ngủ cho ngon giấc thì nên dùng thuốc *Neurinase*. Thuốc này hiện quan bác-sĩ Leroy cai quản các nhà thương ở Ba-lê đã cho là một thứ thuốc rất hay và không có nguy hiểm gì cả.

Neurinase

Ở các hàng bào-chế lớn đều có bán cả.

3045

KÍNH TẶNG TRINH THÁM TIỂU-THUYẾT

Nhân dịp hội-chợ Nam-định này, bản-hiệu có bày tại hội chợ các thứ giầy tây kiểu mới tối tân và các thứ vật dụng bằng da như va-li, hòm, yên ngựa v. v.

Bản-hiệu mới mở thêm một hiệu đóng giầy nữa tại phố Carreau, số 27, tỉnh Nam-định, vậy, độ ngài nào mua hàng hay không mua hàng, vào chơi bản hiệu, thì bản hiệu xin biếu một quyển Trinh-thám tiểu-thuyết « ĐẶNG-MẶT-YÊU » mới xuất-bản tại Hanoi.

Tiểu-thuyết này xem rất hay, rất lý-thú, rất bổ-ích cho đường chí-thức.

Kính-cáo

GIANG-THINH

HANOI. — nº 1 Rue Jules Ferry nº 1

NAM-ĐỊNH. — nº 27 Rue Carreau nº 27

PHẢI DÙNG THUỐC BỔ VÀ TRỊ ĐÁM

THUỐC HIỆU LÀ

ELIXIR TONIQUE ANTIGLAIREUX

Của ông Lương-y GUILLIE

Từ xưa nước ta nay thuốc ELIXIR có chữ hương của quan Lương-y Guillie gồm thêm hiệu lực trong những bệnh HƯ PHẾ, Gan lạng, TỲ VỊ, Kết sạn, THẬN HƯ, ĐÁI GẮM, MẬU MỈNH, HẾT VỐ DÀ, hoặc CHÓC ĐƯỢC, BUNG, KIẾT, BỊNH HO ĐÀI, BỊNH GIÓ, HOẶC CHÓC HOÀI, ĐÀ 10 THÁNG, CŨ THUỐC LẠI TRONG BỤNG.

Ấy là một thứ THUỐC BỔ rất tiện và rất hiệu nghiệm làm cho HUYẾT HÒA TINH KHIẾT, không bịnh gốc bởi ĐÁM hay là MẬT phải cách uống có hay lắm.

Bởi vì thuốc trị đám nào mà không có chữ ký tên PAUL GAGE thì chớ dùng.

LẠI CÓ MỘT THỨ

THUỐC HOÀN XỔ

hiệu nổng rất trong thứ Elixir Tonique Antiglaireux của quan lương-y Guillie.

Chính chữ ký: Thuốc nầy là thứ: PHÂN TRẮC PHỤ, nhứt hạng bào chế y như phương GRENELLE ou ESPRIT nên bổ ai đi là bổ đó bằng PHÂN.

Bổ THẬN, CÁC HƯỚT TRONG RUỘT ĐỀU ĐI HẾT

INJECTION PEYRARD D'ALGER

Thuốc thực hiệu nầy chế ra đã lâu rồi và hiệu-nghiệm hơn các thứ

BỆNH TRỊ BỊNH ĐAU-LẬU

mới bị hay là có đã lâu rồi

Trong 252 người A-Rập dùng thuốc nầy thì lành bịnh hết 231 người

(Ý theo lời phúc các lương-y ở Alger)

BÁN TẠI SỞ: SPÉCIALITÉS PEYRARD

26, Rue de Grenelle, PARIS

và cùng các nhà thuốc có danh

Thuốc chữa bệnh sốt rét rừng rất thần hiệu. Chỉ uống một lọ cũng đủ khỏi bệnh.

Ở các hàng bào-chế Đông-pháp có bán cả. 3056

Nhà Bán-đồ « TẦM-TẦM » Hà-nội, ở phố hàng Trống. Chủ-nhật, thứ năm nào cũng có bán từ tám giờ sáng.

Hiệu bào-chế J. BLANC

L. BLANC kê-nghiệp

Lập từ năm 1886, ta thường gọi là hiệu thuốc Lớp-láng ở phố Tràng-tiền (Rue Paul Bert) số 31, Hanoi-Tonkin

Giây nói số 59

XIN ĐẾN ĐÓ MÀ HỎI :

ENO KOLA COCA. — *Rượu bổ để cho những người ốm và đàn bà ở cữ . . . . . Một litre :* **2$40**

Trước khi ăn cơm uống một cốc con.

ELIXIR HISTOGÉNIQUE. — *Thuốc nước. Một chai :* **1,25**

GRANULÉ HISTOGÈNIQUE. — *Thuốc hạt. Một chai :* **1,25**

Đều là thuốc trị bệnh lao, bệnh ghip và các bệnh đau phổi rất hay, người lớn trẻ con đều dùng được cả.

SIROP D'HÉMOGLOB NE SOLUBLE. — *Thuốc trị bệnh hao mòn xanh xao rất là thần hiệu. Mỗi lần trước khi ăn cơm ưng 3 hay 4 muỗm. . . . . Một chai :* **1,25**

GOUTTES NOTAL, Circulation du Sang. — *Thuốc làm cho mạch máu chạy đều. . . . . Một chai :* **0,50**

Ai ở xa có cần hỏi gì cứ viết thư về, bản hiệu xin trả lời ngay

Tiền gửi hàng phần người mua phải chịu 3042

COLLYRE JAUNE

SELON LA FORMULE DU

DOCTEUR CASAUX

DIRECTEUR DE L'INSTITUT OPHTALMOLOGIQUE

PROFESSEUR A L'ÉCOLE DE MÉDECINE DE L'INDOCHINE

THUỐC CHỮA MẮT CỦA QUAN Y KHOA BÁC-SĨ CASAUX

Giám-đốc nhà thương chữa mắt hàng Gà, Hanoi, đã kinh-nghiệm mà chế ra để chữa cho người Annam.

Kiến hiệu lạ thường **Không sót**

Để lâu không hỏng **Rẻ tiền**

Giá một lọ có ống nhỏ rọt. . . . . **0$30**

ĐỘC QUYỀN BÁN TẠI :

PHARMACIE CHASSAGNE

59, RUE PAUL-BERT, HANOI 3003

CÒN GÌ THÚ BẰNG

TRƯỚC KHI AN CƠM

UỐNG MỘT CỐC

ANIS PERNOD

Giải khát và ngon cơm

Bán tại: L'Union Commerciale Indochinoise et Africaine Haiphong, Hanoi, Nam-định, Bến-thủy, Thái-bình, Yunnanfou, Tourane, Huế, Qui-nhơn, Nha trang, Đông-hới, Thu xá, Saigon, Pnom Penh. 3007

Độc-quyền đại-biểu : DIETHELM & Cie

46, Avenue Clémenceau, Haiphong

PHILIPS

飛利浦電泡

用耐久價

的福星南洋行

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTES

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Trong những độ trời nóng, thời tiết thay đổi, thường gây nên bệnh ghip.

Mắc bệnh ghip, thường sốt ho, nhức đầu, đau ở khớp xương.

Muốn trị bệnh ghip, chỉ có một thứ thuốc, là :

Cachets du Docteur Rascol

8$50 một ống sáu cachets 3001

Dù các ngài đau dạ dày đến thế nào mặc lòng, hễ dùng :

Thuốc bột Saint André

thì sẽ thấy kiến hiệu tức thì.

Các sự đau đớn đã tiêu tán đi, các ngài lại được khỏe mạnh như thường.

Thuốc bột Saint André

lại chữa các bệnh như là :

Đau tỳ vị, bệnh gầy, bệnh ợ chua, vân vân...

Giá bán : 0$85 một lọ

Hỏi tại hiệu Bào-chế

CHASSAGNE

9, Rue Paul Bert, Hanoi 3002

GRANDS MAGASINS RÉUNIS

PHỐ PAUL-BERT — HANOI

MUA SẮN 1926 1927

MÁY THÁO KẾP và đóng kép, kiểu Anh-lê.		0$90
ĐẠN LÔNG J. R., cal. 12 et 16, la boîte de 12.		0$ [illegible]
MÃ TỬ có chất nhờn, cal 12 et 16, mỗi bao nặng 250 grammes.		1$00
TÚI ĐEO bằng toile havane, rabat cuir, cô túi gai.		2$75
GIẦY ĐEO ĐẠN bằng toile havane, ống bằng da.		1$25
VẢI TRẮNG mỗi hộp nặng 250 grammes.		0$40
LIỆU đong chì và đong thuốc T và M.		0$80
VỎ ĐẠN xanh bắn thuốc đen, cal 12.	Một trăm.	1$60
cal. 16.	»	1$55
VỎ ĐẠN mũi đa cem bắn thuốc T, cal. 12.	Một trăm.	3$20
cal. 6.	»	3$00
VỎ ĐẠN (saumon) bắn thuốc T, cal. 12.	Một trăm.	2$80
cal. 16.	»	2$70
ĐẠN G-ÉM đủ các hạng	Mỗi túi 5 bil.	2$80
	Mỗi hộp 100 gr.	0$40
THUỐC ĐEN	Mỗi hộp 100 gr.	1$10
THUỐC T.		

Có bán đủ các thứ súng đương bảo-hành « DARNE » « CHARLIN » « VERNEY CARRON »

THUỐC HÉMOGLOBINE BYLA

Trừ bệnh huyết suy rất mạnh

CỨNG CÁP

MẠNH MẼ

BÉO TỐT

Là thứ thuốc bổ huyết mạnh nhất

Xin hỏi tại hiệu BYLA

26, Avenue de l'Observatoire. — PARIS (France)

BANQUE DE L'INDOCHINE

ĐÔNG-PHÁP HỐI LÝ NGÂN HÀNG

東法滙理銀行

SÁNG LẬP RA TỪ NĂM 1875

Có những chỉ dụ sau này chuẩn cho được hưởng-thụ đặc biệt quyền lợi : 21 Janvier 1875, 20 Février 1888, 19 Mai 1909, 4 Janvier 1920, 12 Janvier 1921, 12 Janvier 1922, 17 Janvier 192. 10 Janvier 1924, 16 Janvier 1925, 16 Juillet 1925 và 11 Décembre 1925.

TỰ BẢN DỰ ĐỊNH :	Francs	72.000.000
TỰ BẢN NỘP RỒI :	»	68.100.000
TỔNG CỘNG KHOẢN DỰ-BỊ NGÂN NGÀY 30 JUIN 1294 :	»	81.089.020

Chánh quán tại : Paris (VIIIe), 96, Boulevard Haussmann

Chánh trị-sự : M. A. DE MONPLANET, Hộ-bộ tổng thanh-tra hàm, Chánh chủ quản hàng Crédit Commercial et Industriel, Chánh chủ công-ty mỏ Than Hongay (Société française des Charbonnages du Tonkin).

Phó trị-sự : M. STANISLAS SIMON, trị-sự công-ty Điện-Việt Thiết-lộ.

Tổng chủ nhiệm : M. THION DE LA CHAUME, nguyên Hộ-bộ thanh tra.

CHO THUÊ TỦ BẠC

Tại chi quán Hanoi và Haiphong có cho các nhà gởi tiền thuê tủ bạc. Cách thức về việc thuê tủ bạc này tổ chức y hệt những nhà Băng to bên Đại-pháp.

Muốn hỏi giá cả, và xem xét buồng để các tủ bạc thì hỏi tại nhà băng về phòng (Service des litres).

Biên viết tắt để gửi điện-tín : INDOCHINE. 3043

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)